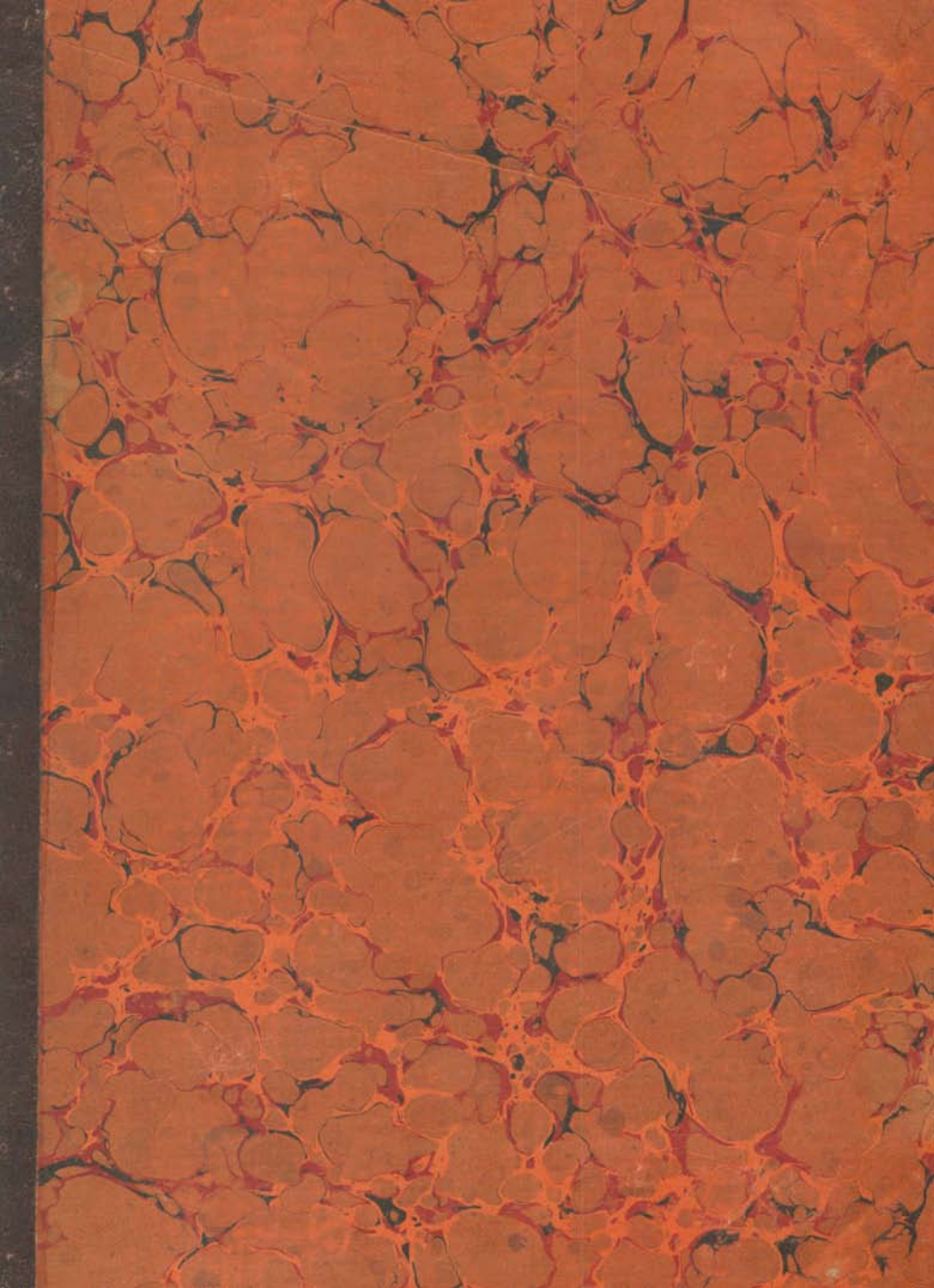

76

~~7.117~~ 2.117

254-12

#02

1. Grafting

1816 Aug 27 Augsburg

Demnach muß

1875/86

ՏԵՏՐԵԿ ՀԵ

ՄԵՌՕՏ ԵՒ ԼԵ

Ի ՄԱՍՏՆԱԲՈՂ ԲԱՆԻՒՐ.

Երարեալ Հոգեւոյ և Իմաստուն Վարդապետին
 Յոհաննիսի Կրօնեացւոյ, որ և ապի Օրործորեցի
 ասիս սրանչի լորոնեատ արարչադործ, և թեանցն ԸՄ.
 և յաղագս թեոնց երկնից, շարժման լուսանորաց,
 կորցի տարեքաց, եղանակաց տալուց, և սլոյց իրաց
 բնականայ. 'ի իմեղաց զոճալմամիս պատանուոյն
 Վաղթանեկայ կրտսեր որդւոյ՝ Հռչակաւոր Իշխանին
 Հայոց՝ Ոսկեկոյ՝ յամի տն 1284. և 'ի թեանչեալ թե
 Հայոց, ԸԷ:

Տուցցեալ 'ի Հայրապետալմի՝ Ի զամենայն Կորն միբոյ՝
 Այս Գաւոյն Էջմիածնի ՏՆ ԼՅԻՊԱՍՈՒ Սերալիս
 որ Վաթեղեկոսի Ամ Հայոց:

Հրամանաւ և ծովսեբ. Ու Աթոռոյն Էջմիածնի Ծայրաւոյն Կորն
 բնի՝ Սաւազ եղբի թմ աղգին Հայոց Երարեալաւիլ Ամ
 որդ. ՏՆ Յակեփոյ Սերալիս Աւր Եպիսկոպոսի Ամասնեցւոյ
 Երկայնարագուի Աւագ թեանց:

Յոհ Տեառն 1792 յոսեթ 22:

Իտպալանի Կորն Բարձր Սրբապետալմեանն:

Ընդ Հոգանեալ Երկնահանդէս Աւ իսչ Վանին,
 որ ի Կորն

Ե Ա Լ Ի Ը Ե Ի Ա Ն:

75-1048

891.99-1

Յառաջանալիք առ Եսթիֆան Երեմիայի:

Տաճարի մատուցանեմ իմաստաւորն մանկ նցդ հայկազունեաց՝ զերկա վաստակոց՝ Բշխատաւ Եւք Արդապետին մերոյ՝ Երանելոյն Յոհաննիսի Երզնկացւոյ, որ և կոչի Օսրճորեցի:

Երկ՝ եթէ իցեն ՚ի ձեզ սիրահարութիւնք ծանօթութեանց զբուծե երկնային կամարաձև և խորանանման ձգմանն՝ ըստ դաւթոյ, և շրջանաց նորին, կարէք այսու դիւրաւ լինիլ հասու իբրեւ զբանալի՝ մեծազին գանձուց՝ նախ զառ ունելով ՚ի ձեռին. ըստ զայն զարմանաբորձ և զհրաշակերտ զդուռն՝ մի տանել ՚ի նա քննութիւն, և սքանչացեալ ընդ անձառելի գործս արքային, բարբառիլ առ նա՝ ըստ յօբայ, ո՛րարք զմեծամեծս և զանքնինս և զհրաշակերտս՝ որոց ոչ գոյ թիւ: Եւ ապա համարձակիլ մտանել յայլ մեծազին և գերապանձ դիտութիւն՝ Եւստիոյ իրողութեց: Եւ մի ևս սիրել զգիւրութիւն տգիտութեան, որպէս ՚ի քննանալ եւ բարք՝ անուսումնասիր ազգիս մերոյ. յազագս որոյ և եպիսկոպոս զսանիմք միշտ առաջի նմ ազգաց:

Եւ զի՝ վայելուչք են մարդոյ ուսմունքք. քանզի՝ նովա՛ն ունիմք մեք զծանօթութիւն ճշմարտութեան, և

Դի ձեռն նորա պաշտօնս զյուսանորութի մասաց . որով
 կարգանաց մասցն մեր տեսութի վերանայ առ զքսն
 չելի լոյսն, և խրատոյս բարձեալ աղագոկել թէ՛ ուն
 զի մեծ են գործք քո ար. և թէ՛ լի են երկիրք և եր
 կիրք փառք քո . Աստի՛ ախորժմամբ հաճեցաք ար
 պագրութի՛ ի լոյս ընծայել զսա, և նո՛ւիրել հայկա
 զուհեացդ, որպէս զձեռնախալի ձգմամբ՝ ուղղապէս
 առաջնորդող ճանաչման՝ սկզբան իրաց, զկարգի, ըզ
 շողկալի, զներգործունց, և զվախճանի . Արդ օգտա
 կար օգտուն՝ յորմէ քաղել ունիր, է մակադութի՛ն
 զսկզբանց և արմատոց ամ՝ գոյիցս՝ թէ՛ համբք անհաշ
 տելիք և բարեկամք անքակտելիք՝ կարեցեալ և հա
 ղուցեալ չորից տարեբացս, զյօդոճածոյ աշխարհի,
 զքնթացից լուսանորաց երկնայնոց . զերեւութի՛նդ օրա
 կանաց, զզանապան կենդանեաց, զբուսոց և անասնաց
 նոցին՝ մանաւանդապէս զառաքինութիւն զանհամ
 մաս դեղեցկուէ, և լմոյութիւն ամենաբարեւ գազ
 րութիւն . որ է վախճան ամ՝ աւսմանց . զի զիմաստաբե
 րութիւն խոկոմն մահու՝ որ ստացն, անուանեաց .
 Քանզի՛ ընտելից իմաստից նպատակն է՝ դպսնծայիա
 ռաքինութիւն՝ իմարդն համբարեր, և զմոյութիւն ար
 մատ իւրեցմամբ մահացուցանել . հանելով գրատուա
 կանն յանաբղէն՝ ըստ մարդարեօն իրեմոյ . անար
 գեալ զշարն ստութե՛ն՝ ընտրելով զբարին ճշմարտու
 թեան՝ ըստ ետեցեալ

Ըրդ՝ մինչ պոպէս հանձար մարդկոցին հարքս
 տանց գիտութեամբ ճշմարտութեան, յայնմ ամ՝ ճը
 նանի յայնմանէ՝ ներքին բաժակաւութի . Ատեն զի՛
 ամ՝ ճշմարտութի՛ ինքն ըստ ինքեան է գեղեցկութի
 անպատմելի . և ըստ առից իմաստնոյն է նշոյլ մշտնջե

նաւոր լուսոյն, և հայելի սնարած այ սպիտակ թն, և պատկեր առատութեւնորա : Արեւն այսուհետեւ անխոնջ պարապմամբ յնթերցումն սորա՝ և ի սարին սահի եղեալն, զծանրաբեռնութիւն մարմնոյ՝ և զբաղմն հոգութիւն, մնաց ի բաց լքցուք զիշխս իմաստիցն՝ առաւելապէս փայլիցի ի միտս մեր, և ըզթեթեացեալքս վերացունցի առանկգք քաղցրութիւնն այլ զինաէ որ ձգի ի ծաղկոյ մինչև ի ծաղկս օգտակար առողջութեամբ և դարմանէ զամենայն քաղցրութեամբ :

Արեւ ի հարցանիցն մեր ի յօտոր ազգաց՝ թե առ ի՞նչ ծննալ իցեմք արդեօք յաշխարհիս, կարողանացեմք ըստ անաքսամինէսի պատասխանել թե՛ ծնեալ եմք առ նկատել զարեգակն, զլուսին, զստեղծս և զերկինս : Եւ յայնս ևս ոչ կալ և մնալ ողկալեալ և պարաւանդեալ, ոյլ վերացուցանել ըզմիտս մեր սնդր ևս, և մտեալ ի ներքին կողմն վարադուրին՝ ուր դուրսն մեր քնեմուտ, և զհամարձակութիւն մեզ շնորհեաց ի մուտս արբութեանց արեամբն իւրով, նորոգելով մեզ ճանապարհնորոգ ի ձեռն մարմնոյն իւրոյ՝ ըստ տաքելոյ, սքանչացեալ ընդ պատրաստեալ վայելչութիւնսն՝ զիմաստութիւնն ընդ առաքինութեան՝ իբրեւ զոսկի ընդ սարգիոն՝ սքանչելապէս հիւսողաց, սթանանամք համարձակապէս բարբառել ընդ ի յերրորդ յերկն նրա յափշտակելոյն պօղոսի թե՛ այսուհետեւ ոչ բարձրութիւն և ոչ խորութիւն և ոչ այլ ինչ արարած կարէ մեկնել զմեզ ի սիրոյ անտիւնոյ, որ ի քս յս իտէր մեր :

Ը.
 Սասն որդի՝ և մի փոյլ՝ յանձին կալեաղ ջա-
 նամբ՝ ի յօգուտ պատուելի ազգիդ մերոյ, և ցան-
 կամբ միշտ զպնայնի գրեանս տպել ի նորահառոյց
 տպարանի մերում, որք ի Աթց և յԱրանելի Աւր-
 քապետացն մերոց իշնն շաքաղրեցեալք, որք իսկո-
 պէս լին լուսով գիտութեան, և սրբառ անարատ
 հաւատով, և յազնցուցիչք անզորէն լապէս՝ քաղցի-
 լոց մտաց, Բորոց զոմանս մինչ և ցայժմ՝ աստուր
 թեամբ՝ յոսկիանցլ սշտանակ լուսատուութեան
 Սիրիլ Բղալի մերոյ՝ բարձրացուցաք, և զաքս բա-
 զումս հանգերձեալ եմք տերում՝ ի լշյս ամեկ։
 Օ որս ի յընթեռնուլն. և յօգտելն ձեր ի նոցունց՝
 արասցիք յիշման արժանի։

Օնեբեւեալ ոգի՝ Եղեգե անուր
 քէն Ըր Եպիսկոպոս՝ իողանց
 հեռեայնոց՝ Ըստնալեան սերնդոց.
 որ է՝ Բնի Սեւեան՝ լուսալէրա ՍԷ
 Գահոյն Սեւեանիջի, և աշակերտ՝
 Հոգեւոյն Հայրապետին Սեւեանի
 Սեժի, անխռն ջանացող ի պայթա-
 ւումի՝ Սեւեան Ըղեգե եմք։

ՅԱՌԱՋԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ ՀԵՂԻՆԱԿԻՆ

Յաղագս էրնայն շարժանն նոճաօր Բօհաննիս էրդըն-
 էայեցոյ շարադրել ճեճաօրոց Բանից. 'ի ինդրոց Բարեպաշտ
 և էրնեղապետ պարսնայն պարոն Աղաբանիցոյ:

Անայն որ՝ որ դբան որէ ծնունդ անմարմին
 Խապ, գրով 'ի քարալիզի կամիցի դրոշմել
 պարտի և զնորին պատճառն՝ յանդիման կացուցա-
 նել: Արպէս զի՝ վերջին ժամանակին ծըննդոց մարդ-
 կան՝ յօժարութիւն և սէր խնդրողի բանին, և աշխա-
 տանք տոճողէ խնդրոյն, մի ծածկեացի 'ի բանասիրաց
 և յաշխատասէր սնձանց: Օյի կարապէս բանի՝ իբրև
 զերկր ծարաւուտ՝ զցօղ քաղցրութեն երկնի խընդ-
 րեսցեն. և ապա սպասաւորքն բանի՝ իբրև զամբ ըն-
 դունակ ցօղոյ՝ զսուեալն յանսահման ծովէ իմաստից
 և 'ի գետոց համանէ, յաղագս ծուլութեան մի ար-
 դելցեն:

Իստ որում և ես նոճաօր Բօհաննէս եզընկայե-
 ցի՝ աշակերտ Հոգելից Հօրն և Սէր Արդապետին
 Արդանայ, սպասաւոր Ծր գրոց բանի, 'ի թիւն չէգ,
 որատահեաց զալ 'ի կողմանս Խճապահ թաղաւորու-
 թիւս աշխարհիս վրաց, 'ի հռչակաւոր և 'ի մեծ 'ի
 մայրաքղն 'ի Տփլիս, փայտակարան կոչեցել՝ իպիս
 պատմողաց: Եւ հանդիպեցաւ խօսել մեզ բանս քա-
 ռողութեան 'ի դուռն եկեղեցւոյն՝ մեծապատիւ և
 խոհեմամիտ և մեծ իշխան հայոց՝ պարոն Քարիմա-
 տինին

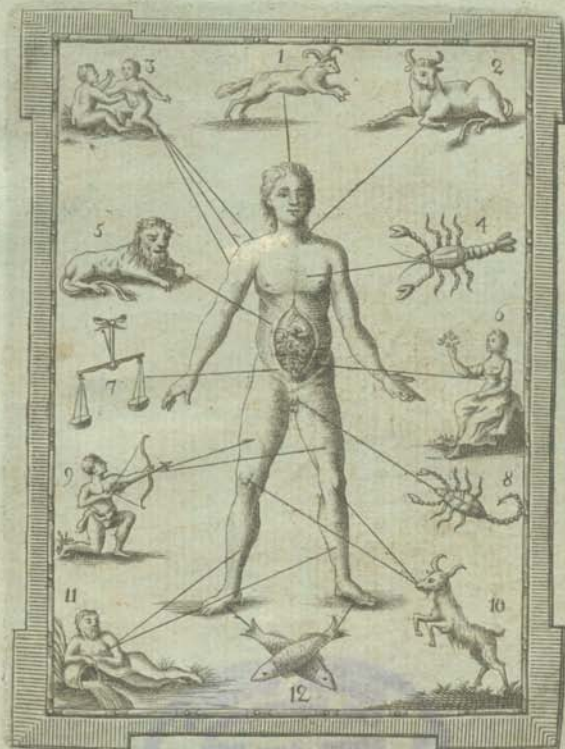
տինին. Օր շինեալ էր Թճասէր և բարձր հողի հայր
նորա պարոն Սմէկն.

Եւ էր խօսեցեալ բանն՝ յաղագս երկնացին շարժման
ներն. Սման որոյ՝ ախորժելի եղև զդարձումքն պա-
տանւոյն Սաղթանկոյ. որ էր որդի կրտսեր՝ հռչկա-
նոր անունն պարոն Սմէկայ. Եւ մայրնսն ազգաւ
Թոռն մեծի իշխանին Տալալայ՝ տեսաւ խաչենոյ.
որդի մօր բարեպաշտի, որ էր քնի օրինգքն զարդարել
հողի, և ի խնդիր յորդարող զորդի.

Սա խնդրեաց ի մէջ յաղագս երկնի և նորին
շարժմանն. Եւ հարկեալ յորդորեաց զտկարութիւն
մեր, և մեծազգ Եպիսկոպոսն Էէր Յօհան. յազնոճա-
կան զարմից. և բարետոհմիկ հարց ծնունդ. Սր և շի-
թեալ ի սիրոյ և ի յուսոյ խնդրողաց, և ալն առել
ի պատուոյ շնորհաշուք Տն և ի դերս պատիւ եկե-
ղեցւոյ զլիտն, ի նրբաշաւիղ և ի կորովամիտ բանից
նր հարցն վարդապետաց մերոց. և յիմաստախոհ սրանց
պարզեալ գրեցի համառօտ բանիւ և աշխարհական
խօսիւք. զի դիւրան հասկնալի լինելոյ բնութեցողաց.

Եւք՝ որ գրէք յաղագս օգտի զսակն աշխատութե-
սմբ. գրեսցիք և զայս նախագրութիւն, և զբան յիշա-
տակի անունն խնդրողաց՝ և գրողի սորէն. գրեալ
լիջիք և դուք ի գիրն կենաց. Եւ որ ծուլանոյ և
թողու զսա, ոչ լինի առանց պատժոց. իբր յորով
աշխատութեց՝ զիւր սակաճն գին տալ ոչ կամեցող
լեալ.

Է Լ քաղաք՝ յիս պանծալի՝ պարագրա կան.
 յոր աշտարակք՝ կենդանակերպք՝ երկոտա սան.
 Որք են եօթնից՝ մոլորակացն կայա ըան.
 Իմրտանեն՝ ազդեն կանուխ՝ ըզվազորդ եայն.

Յաղագս երկնից ևն քանի՞ ին երկնիս, և որպէս ի հասարակ
յաղագսից եղևն Գրամանան ասարածոյ: Ա.

ՄԱՐԻՉՆ ԵԱՏՈՒՆԸ ԻՄԱՍ

առնելի և զօրութիւն արար զաշխարհ ամ
զերեկելի: Այն երեւի զօրութիւնորա՝ զի յոյժնէ արար
զամ արարածս, և տեսանի իմաստութիւն՝ զի գեղե-
ցիկ արունեստիւն յօրինեաց զերկինս և զերկիր:

Զորս նիւթ արար ամ ի պէտս շինուեալս արար
հիւ շուր՝ և հողմ: Գլուր՝ և հող: Սոքա՝ բակզօրունք
և արմատք են ամ գոյիցս: Եւ են հակառակ միմեանց:
Իսկ այլ արարածքս՝ ծալք և ծնունդք՝ ի սոցանէ յա
ռաջ եկեալ՝ և խառնեալ ընդ միմեանս, յորմէ
ստեղծան եղականքս, ըյոյսք և կենդանիք: Այն պիտոյ
էր այս չորք տարերքս: զի առանց հողոյ ոչ լինէր
թանձր մարմին, և ոչ առանց ջրոյ՝ շաղգումն և միա-
նորութիւն, և առանց օդոյ՝ որէ հողմն, շարժումն
ոչ լինէր, և ոչ առանց հրոյ՝ գոյն և երեւումն: Այսն
որոյ՝ ստեղծ զամ զգալի և նիւթական եղեալքս ի
հողոյ

հոգոյ, և դաւարացոյց ծրովն. եւ շարժումն 'ի յօղոյն, և երեւումն և գոյն 'ի հրոյն. Եւ այս է զոր առէ մեծ մարգարէն Մովսէս, իսկզբանէ արար ան զերկինս և զերկիր. Օ 'ի երկինքն՝ երկու իրք է, հուր՝ և օդ. Եւ երկիրս՝ երկու իրք է. հող՝ և ջուր.

Եւ յորժամ ստեղծ զայս չորր տարերքս, ար. աւելատ իմաստութեանն այ երեւցաւ 'ի ստեղծութեան իւր. Օ 'ի հողն ծանր էր՝ զնեքի վայրն էառ. և ջուրն 'ի վերոյ հոգոյն զհատելեցաւ, և օդն օր թեթեւ էր քան զջուրն, 'ի վերոյ ջրոյն կայացաւ. Եւ հուրն որ առաւել թեթեւ էր քան զօդն, 'ի վերոյ քան զնա սահմանեցաւ. վասն զի՝ յօգն գիծութիւն ջրոյ կայ. Եւ քեզ օրիակ բունիս, թէ առնու սաւազ՝ և ջուր. եւ ձէթ, և արկանես յաման մի խեցեղէն, սէս զն՝ յա տակն նստի. ջուրն 'ի վերոյ գայ. և ձէթն 'ի վերոյ քան զջուրն, և խեցեղէն ամանն՝ զամենայն 'ի ներքոյ իւր ունի. Բաւոյսմ նմանութեւս՝ և չորր տարերքս դասեցան. Հուրն՝ զի թեթեւ է բնութեամբ, և շարժումն 'ի վեր ունի, գնդաձև շրջապատեց զայլ երեք տարերքն. Եւ զի հողմն 'ի ներքոյ անցել՝ փշեց փեռեկեց 'ի վեց կողմն. 'ի վեր և 'ի վայր և 'ի շորս կողմ երկրի, զհետ հրեղէն երկնի ձևացաւ. և հողմն՝ կաք գեցաւ 'ի ծոց նորա որպէս յաման արկեալ. Եւ երկիրս՝ որ է հողն և ջուրն. 'ի միջոց երկնից կառուցաւ.

Եւ այս է հրեղէն երկինքն՝ զոր արար ան յառաջին աւուր արարչութեւն. որ բաժանեցաւ յերկու կիսագունդ. Օ 'ի որպէս 'ի վերոյ երկրի կամարաձև է և բոլոր, նոյնպէս է և 'ի ներքոյ երկրի. Բանդի հեռի է յերկրէս 'ի վեց կողմանէ. 'ի վերոյ երկրի՝ ողտեսանես զմիջոցս զայս, որ 'ի վեր է երկինքն յերկ

րէս: 'Կոյնպէս և այս չափովս' 'ի նկրքոյ երկրի,
նձրբին վորոճածն և ծոցն: Այսպէս ընդ արևելս և
ընդ արևմուտս, և 'ի հիւսիս և 'ի հարաւ. հեռի է
երկինք յերկրէ:

Յաշուփս երեսորտ երկնոցն, է՛ւ շրջագայութեան ոտքն ի
որդէս է:

Առդ՝ առաջին երկին՝ հրեղէնն է, որ ասացաւ. զոր
'ի թիւ անոճաննն: Իսկ որ 'ի յետ նորա երկ-
րորդ երկինք՝ հաստատութիւն է, զոր արարած յերկ-
րորդ անուր որարչութենն: Օյի ասաց ան ի զիցի
հաստատութիւն 'ի մէջ ջրոցդ, և եղիցի մեկնիւ 'ի
մէջ ջրոցդ և ջուրդ. և եղև այնպէս: Օյի ջուրն՝ զե-
րեսս երկրի ծածկեալ ունէր: Հրամանաւն այ 'ի մէջ
ջրոցն կմաւտ օդն որ է հողմն. և վերացոյց զկէս ջրոցն
'ի վեր՝ կամարած և որպէս խորան, և այնպէս օդն և
ջուրն որ 'ի վերայ օդոցն, կոչեցաւ հաստատութիւն:
Եւ է այս երկրորդ երկինք՝ 'ի յօգոյ և 'ի ջրոյ: 'ի ներ-
քոյ առաջին և վերին երկնիցն, որ է հրեղէն:

Եւ է երրորդ երկին օդեղէն, յորում են արե-
գակն և լուսին և աստեղքն, և երկինք կոչին զերք:
Իստ այնմ, արար զլուսաւորս և եղ զնոսա 'ի հաստա-
տութեանս:

Եւ այս երեք երկինքս՝ հեռի են 'ի միմեանց. զի
որպէս օդն՝ յորում լուսաւորոցն հեռի են 'ի բրիէս,
նայնպէս ջրեղէն կամարն հեռի է յօդոցն: Այսպէս
և հրեղէն երկինն, հեռի է 'ի ջրոցն:

Եւ այս երեք երկինքս անդադար շուրջ զան-
գերկրաւս: Հրեղէն երկնից շուրջ գալն՝ անսասա-
նելի է աշայ. և անթոճեղի համարոյ, և անշախիլի:

Իսկ

Իսկ այս երկինս՝ որ աչաց երևի շուրջ գալն. և լուսաւորեալ անասնի. աստի իմացաք զվերինն. Եւ թէ անհաւատալի թոճի քեզ, թէ որպէս ջուրն դադարի՝ ի վերոյ օդոյն. և ի շուրջ գալն ո՞նչ ի վայր ոչ հոսի. Բեզ օրինակ որ հաւատաս՝ զամսն տես. զի ամսն՝ ի ծովէ և ի գետոց առնու զջուրն, և վերանայ. և ամէ անձրև ի վերայ երկրի. և թէպէտ ջրովն ծանրացեալ է. այլ՝ առնու և վերանայ զջուրն. և հողմք ի ներքոյ անցեալ՝ առեալ գնան ընդ երկինս. և ոչ թափի ի վայր ջուրն. այլ կայ ամենազօր հրամանաւն նոյ ծրարեալ յօգս. Եւ ըստ տիկնարկու թէն նոյ, անձրև է ուր և կամի. Լոյննդս և ջրեղէն երկինքն որ է ի ներքոյ հրեղինին. և վերոյ օդոյն, շուրջ գայ անդադար ոնչ զնն.

Յաղագս ելինք, իւր ո՞նչ շուրջ գալն ելինք՝ ելինքս հոսոս. արան կայ, և ելինքս մշտ շարժի. Գ

Լսեն իմաստունքն վր երկրի, թէ ոնչ զսկուտե՞ղ է. և այլք՝ թէ բոլոր ոնչ զգունդ է. Եւ երկինքն պատեալ է զերկիրս, և երկիրս ի մէջ կայ. Երկնից հողմն՝ որ ի ներքոյ երկրի կայ, ի վեր փչէ և ոչ թողու որ ի վայր գնայ երկիրս. և իւր բնական ծանրութեն՝ ոչ թողու որ ի վեր շարժի. և այսպէս՝ հաստատուն կայ ի միջոցին.

Եւ են ի մէջ երկրի հոյ երակք, և է ջրոյ երակք, և կոյ քամոյ երակք. Եւ զի երկիրս ծանր է և ի վայր հակէ. և հողմն ի վեր մղէ, ջուրն որ ի միջոցին է, մղի ընդ հոյն և յերար կախի. և լինի սալոյստակ, և խտանայ՝ և պնդի երկրային մարմինս. Ի տեղի ուր հոյն երակքն կան. ջուրն տաք գայ ի վեր

վեր. և ուր քամուցն երակն կայ՝ թէ հնչէ քամին 'ի ներքոյ երկրի, տեղիք որ նստր լինի՝ յերևաք ելանէ՝ և շարժ լինի հրամանաւն ւայ, յորժամ կամենայ խրատել զմեզ:

Եւ այսպէս՝ երկինքն իւր արագ շրջագայութն, ոչ թողու զերկիրս որ 'ի ներքին կիսագունդն իջանէ: Եւ զի երկիրս ծանրէ, և ջուրք ծովուն 'ի վերայ երկրի է, նա հողոյն և ջրոյն ծանրութիւն ոչ թողու որ 'ի վեր տանի: Եւ հողմն որ 'ի ներքոյ կայ՝ ոչ թողու 'ի վայր դնալ:

Եւ թէ օրինակ խնդրես, թէ ո՞ւր կայ երկիրս 'ի մէջ երկնից. քեզ օրինակ ձու հաւուն, բոլոր դեղնուցն որ 'ի մէջն կայ՝ է նման երկրիս. և սպիտակուցն՝ օդոյն նման. և միզն բարակ որ յետ սպիտակուցին է՝ այն ջրեղէն կամարն է, և խեճեպն՝ հրեղէն երկինն: Եւ այլ օրինակ. 'ի կրետէս կղզին անդամանդ քար եայ տաճար է շինած, և պողպատ երկաթէ պատկեր է արարած, և 'ի մէջն թողած. ծանրութիւն երկաթին 'ի վայր հակէ, և զօրութիւն անդամանդ քարին 'ի վեր քարչէ. և կայ այսպէս հաստատել՝ 'ի միջոցին 'ի կախ: Այնպէս և երկիրս՝ 'ի մէջ երկու կիսագնդին երկնից կայ հաստատեալ բանիւ հրամանին ւայ. որ ասէ եւ հաստատեցի զսիւնս նորա:

Ասան խոյն և մօ ջուրոյ: Դ

Երկրորդ աւուր արարչութեն հրամայեաց Թժասելով. ժողովեցին ջուրք որ 'ի ներքոյ երկնից 'ի ժողով մի. և երեւեսցի ցամաքն. և եղև պննդս և զժողով ջուրն կոչեաց ծովս: Ասան որոյ՝ ասեն իմաստունքն թէ 'ի ներքոյ երկրի. և 'ի մէջն. և

շուրջ զեզերգքն ջուրք են յամ կողմանց: Եւ զի 'ի
 ներքոյ երկրի ջուր է. վկայէ սաղմոսն. նա ինքն 'ի
 վերայ ծովու հիմունս արկ երկրի: Եւ 'ի վերայ երկ-
 րիս են ջուրք ծովուն. զոր անդնդական ծով սահ:
 Եւ շուրջ երկրիս ջուր է. զոր ովկիանոս ծով անուն
 նեն, և յայս ծովս՝ որ շուրջ զերկրաւն է, ոչ նաւ
 ելանէ 'ի վերայ, և ոչ կինդանի կարէ բնակիլ 'ի նմա:
 զի սաստիկ սուր է, և սրագապէ սխառնմամբ հողմոյն՝
 շուրջ գայ զերկրաւն: Իսկ յայս ծովս որ 'ի վերայ
 երկրիս է, ելանեն նաւք, և բնակին կինդանիք. զի
 կան 'ի մէջն լերինք և բլուրք:

Եւ լէ՛ 'ի ճշդ գիտք ին այս ամ ջուրս զոր արար աս: Եւ
 յս է պատճառն՝ զի յամ ինչ՝ խառն է հուրն
 վառն պիտոյից: Օ՛ր տունկք և պաղարեւք՝ ջեր
 մուլթք հրոյն հասանին: Եւ այս հարս զոր մարդիք
 ունին 'ի պէտս, յայտնի է: Եւ և 'ի հարսնոյ կոյսն
 կարի ջերմ է, և սաստիկ տաք: ոչ միայն վառն արեղա
 կանն տապոյն. այլ՝ բնական հուր խառնեալ է ընդ
 օդոյն, և 'ի բրե զջուր թանձրացեալ է օդն, զոր հրե
 դէն ծով անոճանեն: Վասն որոյ՝ արարիչն՝ իմաստու
 թեամբ մեծաւ, նոյն չափովն և կշռով արար զջուրն,
 զի կայցէ ընդ դէմ հրոյն: Եւ վառն պստրիկ՝ պիտոյ
 էր վերին ջրեղէն կամարն, զի մի հողմոյն բռնուլ թին՝
 որ 'ի ներքոյ նորա կան որպէս զսինաիք. 'ի վեր վը
 չեսցէ՝ և պատառեսցէ՝ զերկնային կամարն, և կամ
 յիւր սահմանեալ տեղւոյն 'ի վեր մղեսցէ:

Որպէս և յամոյս տեսանել՝ զոր պատառէ հող
 մին. որ և զհերձումն՝ որոտ անոճանեմք Եւ զի ջրե
 դէն կամարն՝ 'ի միջոցի հողմոյն և հրեղէն երկնիցն,

արգել լինի հողմոյն։ Եւ ող զհողմն 'ի վայր արդելէ
 թանձրութի ջրոյն, նոյնպէս և կայ ընդդէմ՝ հրեղէն
 երկնից, և լինի նմա կերակուր, զի մէ կիզեսցի ոչ
 խորհ 'ի սասաիկ հրոյն։ Օ՛ր 'ի ջերմութե արեգակաւնն՝
 և 'ի հրեղէն երկնիցն, կիցեալ պրիւր աշխարհ։ Ասան
 այնորիկ ջուր ծովու՝ արեգակաւնն կերակուր լինի, և
 ող լուսաւորացի։ Այնն և ջրեղէն երկինն՝ հրեղէն
 երկնից գեմակ լինի։ Եւ զի ող լոյս ճրագին, պատ-
 րու կաւն գծէ լին ծրծէ, և պակասեցուցանէ. և բժիշ-
 կըն՝ որուակոյն զարիւնն ծրծէ և քարշէ. այնպէս
 լուսաւորքի՝ և հրեղէն երկինն զջուրսն։ Եւ թէ հա-
 տանէր ջուր՝ անցանէր աշխարհ, ող 'ի հատանել
 ձիւթի, անցանէ ճրագն։

Իսկ այն ջուրն՝ որ շուրջ գեղիւք երկրիս կայ.
 արտաքոյ քան զինքն՝ ոչ լիւրիք՝ և ոչ այլ գաղաւթ
 կան, որ արգել լինի ջրոյն։ Այլ սասաիկ հողմն խառ-
 նեալ ընդ ջրոյն, և արագանս 'ի շուրջ գտլով՝ պնդէ
 գիւղիս երկրի. որ կայ՝ 'ի վր ոչնչի հրամանաւն նյ.

Ջուր թոճուան լաւն էր աղի է. իսկ զինչ է պտուղն, որ
 այս ան գետիս 'ի թոճու գնան, և թոճն ոչ լինի Լոյսու, և
 յիւր յաճէն ոչ Եւանէ։

Ասան այն աղի ևն ջուրք ծովու՝ զի ջերմութի արե-
 գակաւնն՝ ծծէ և քաղէ գթաղցրն՝ և զյատակն,
 և զանուշ ջուրսն, և յողդ հանէ։ Եւ որ մնայ՝ խտեղին
 թանձր է և աղի և լիզի և պղտոր։ Եւ վասն այն միակը
 շիւ մնան ջուրք ծովու. զի զոր մասնելով գետոցն յա-
 ճելու, զպն ծրծէ արեգակն և պակասեցուցանէ։
 Օ՛ր օրինակ՝ թէ յնուս ջուր 'ի սղինձս, և եւիս
 հրով շոգլին որ ելանէ պակասեցուցանէ զջուրն։

Եւ թէ ոչ ընու ջուր, ամենն ին պակասի ե հասանի:
 Եւ այնպէս իմացիր դու զայս, որ թէ ոչ մտանէ ին գետք
 'ի ծով, արեգական ջերմութիւն՝ սպառէր ե հասու-
 ցանէր զջուր ծովուն:

Եւ այլ օրինակ քեզ՝ որ դիտենաս թէ զյատուկ
 ե զանոյշ ջուրն ծրծէ ջերմութի արեգականն. վասն
 այն ջուր ծովուն ալի ե դառն է. Եւն թէ՝ յորժամ
 պակասի ջուր նաւորդացն, ե ոչ գտանեն ջուր բմօր
 լոյ, վասն զի դառն է ջուր ծովուն, առնուն զաղի ե
 զդառն ջուր ծովուն, ե ընուն 'ի կաթնայս ե եռու-
 ցանեն, ե դենն սպունգս մեծամեծս՝ (այն զոր ամպ
 ասեն) խփունս կաթնայիցն՝ ե գորշիլն որ ելանէ.
 Ժողովէ սպունգն զհիւթն, ե քամիւղ զայն՝ Ժողո-
 վն ջուրս քաղցր ե բմայեն: Եւ այլ պատճառ, որ
 ոչ յաւելուն, ե ոչ պակասեն ջուրք ծովուն: Օր որ
 'ի վերայ երեսաց երկրի մտանեն գետք 'ի ծովն ե յա-
 ճելուն, այն 'ի ներքոյ երկրի երակօք քամին ե ելա-
 նեն 'ի լերինս՝ ե 'ի դաշտս աղբիւրանան, ե այս որ
 մտանելով դետոցն յաճելու, ելանելովն աղբիւրացն
 պակասի:

Սասն օրէնքն երկնից յորժան Եւստակիոս: Ե

Եւ այն զի ին ասէ, թէ արար նա զլուսաւորօղ՝ ե
 նա զնոսս 'ի հաստատութեղ երկնից լուսատու
 լինել. Եւս երկինս որ 'ի յօղոյէ՝ բաժանի 'ի յուր,
 ե թէ՛ մոլորակացն կօշի, ե ուր՝ մոլորագունդ ան-
 ունի. զայն որ մոլորականք են, ե թէ՛ պարունակ, ե
 ե թէ՛ գօտի, ե ե թէ՛ երկինք անուանեն, ե յամեն
 երկինք է մոլորական մի. Եւ այսն մոլորականքն 'ի
 վերուստ 'ի վայրակեալ. Օհալ. Սուշթարի. Սա
 սելս

Կ Յ Ի Թ Ձ Պ Է Մ Ը Թ

ուխա. Եւ մն. Օճհէ. Օտարիտ. Դամէր. Բյս տա
ձիկ լեզուսւն անուանքեն. Իսկ՝ ՚ի հայ լեզու, Կրե-
տի. Լուսնթագ. Հրատ. Լրեգակն. Լուսարեր,
Փայլածու. Լուսին, ՚ի վերոյ քան զամէ. Օճհալն, և
՚ի ներքոյ ամի՝ է Լուսինն.

Եւ այն որ անժուր գունդն է՝ հն երկոտտան
Կենդանակերպքն. և բոլոր երկինքն՝ է եւ կոտտան
բաժին. և ամէն կենդ նակերպ՝ յերկինս իւր տեղն
ունի. փսն որոյ՝ և իմաստունք գերկիրս երկոտտան
բաժին են տրտեալ, և ՚ի վերոյ կենդանակերպիցն և
ի բնանց բնուեն բաժանեալ են. Եւ է աշխարհս՝ մար-
դակերպ. Խոյն՝ ունի զգլուխ մարդոյն, և զպարսից
աշխարհն. Կուլն՝ զպարսնոցն, և աշխարհ զքարեղա-
ցիւր. Իկաւան՝ զձեռքն և զուսքն, և ունի զաշխարհն
զամբոյց. Խեցդեալինն՝ զլանջքն և աշխարհ զհայաս-
տան. Լաւիւծն՝ որն և խոզքն, և աշխարհ զասիայ.
Այսն՝ զներքին որովայնն, և զաշխարհ զեղաղացիք.
Արան՝ երկու կուշան, և աշխարհ յերիւս.
Արեւն՝ անդամքն, և աշխարհ կրեաղիք.
Լիւղնաւորն՝ բարձքն և երանքն, և աշխարհ զիտա-
լիայ. Լճեղջիւրն՝ զերկու ծունկան, և զաշխարհ զա-
տրեստան. Սրհոսն՝ սրունքն, և զաշխարհ զեգիպ-
տոս և զհաֆա. Զուկն՝ զերկու թաթ ոտիցն, և աշ-
խարհ զհնդուստան.

Եւ է երկոտտան կենդանակերպքն յերկինս՝
երկոտտան ամիս տարւոյն, և ամէն կենդանակերպ
է երեսուն աստիճան, որէ երեսուն որ ամոյ. Եւ է
բովանդակ երկինքն՝ որեք հարիւր վաթսուն աստի-
ճան, որէ երեք հարիւր վաթսուն որ տարւոյն. Իսկ՝
աւելի աւուրքն որէ հինգ ու մի մանրամասն հա-
շիւ

շիւ կայ՝ այն անախ լինի:

Եւ զիտացիւր զհերկնից՝ ի շուրջ գաղտն լինին ժամքն՝ որ է քսան և չորս պահ անուրն. և ի ժամուրն՝ լինին անուրքն, և յօրերոյն՝ շարածքն, և ի շարածնոյն՝ ամիսք, և յամսոյն՝ տարիքն, և ի տարեացն լինի ժամանակն: Եւ է ժամանակն ծնունդ շարժման շրջագայութեանն երկնից:

Թէ որպէս շարի և շարջ գալ գոհոյն երկնից. և որպէս գնաց արեգակն և լուսին և ասորիքն: Ը

Եւ թէ կամիս զիտե թէ որպէս ի շուրջ գալ և երկնքն, և յայն շուրջ գալն թուեալ համարին ժամքն և անուրքն, էպսպիսի շրջել երկնից. յորժմ կէս կէսդ անակերպ ի վեր գալ ի վիճ երկրիս, որ է կէս կենդանակերպն՝ տասն և հինգ աստիճան. և տասն և հինգ աստիճանն պահ մի, որ է ժամ մի. և երբ ընան կենդանակերպ մի գալ ի վիճ, ելած յօրէն երկու պահ:

Եւ հասկացիր այս օրինակաւս. համարեաց թէ գարուն է՝ և արեգակն ի խոյն: Երկու ժամ պահն խոյն գալ ի վեր, երկու ժամ պահ այլ Յուն, երկու ժամ՝ Եկաւորն. երկու խեցդետինն, երկու Վալեմն, երկու պահ այլ Սոյն: Եւ վեց կենդանակերպս՝ ի երկոտասան պահ անուրն գալ ի վեր ի տիւն, և ասոր իրկուսն լինի, և խոյն՝ մասնէ չ արեմուտս ի Եկր քի կիսադուռն, և Վիւն ելանէ յարեւելս, և այսպս հետ Վալին՝ վեց կենդանակերպս այլ ի վեր գալ, մին չ և ի խոյն ի երկոտասան պահ գիշերոյն, և լինի ընդ օրն և ընդ գիշերն քսան և չորս պահ: Եւ գործեալ խոյն ելանէ. որ արեգակն ի ներս ի յինքն կայ. այս մին կենդանակերպսովս իմացիր զերկոտասանս:

Եւ

Եւ զի՝ հանապաղ վեց կենդանակերպ՝ ի վերոյ
երկրիս լինի, և վեց ՚ի ներքոյ։ Եւ ընդ օրն, և ընդ
գիշերն մին շուրջ գայ երկինքն։ Եւ զարեգակն և
շուսինն և զաստեղքն զինի իւր ՚ի շուրջ ամէ։

Արդիւն օրինակս Գլխապետս, ի իւրեանս և այլ անոն
Հորքս ընդ արեւելս Երթան։ Թ

Բայց գիտացիր և զայս, զի երկինքն՝ յարեւելից յա-
րեմուտս շրջի։ Եւ արեգակն՝ և լուսին և ս-
տեղք, յարեմուց յարեւելս գնան, առ ՚ի շեղ լէ հիւ-
սիոց՝ ընդ հարաւ իջանն։ և դարձեալ ՚ի հիւսիս՝
ըարձրացեալ երանեն և լուսաւորքդ հակառակ երկ-
նային շարժման։ Օ՜ զոր օրինակ մարդ մտանէ ՚ի գետ,
և ՚ի ջուրն ՚ի վեր գնայ։ գետն յորում է՝ փութով ան-
ցանէ և գնայ։ և մարդն՝ ՚ի ջուրն ՚ի վեր փոքր փոքր
կտրէ գնալ։ Ասմ՝ զոր օրինակ՝ թէ մըջիմն գնես ՚ի
վերայ մաղցացն քարին, յոր կողմանէ քաղն ՚ի շուրջ
դայ, մըջիւնն լէ դէմ՝ հակադէմս ՚ի մին այլ կողմն շար-
ժի և գնայ։ Օ՜ ի աքաղ շրջադպրութիւն երկանին յետս
գլէ գնա, և նա ՚ի հարկէ ՚ի մին այլ կողմն ընթանայ։ և
երկանն իւր արագութեամբ տանի գնա լէ իւր շրջելով։

Աւսանիս և զայս ՚ի լուսնէն՝ զի յորժամ նոր ծը-
նուեղ առնու լէ մտանել արեգակնան, յարեմուց կոյ-
սրն երևի և օր քան զօր դէպ յարեւելս առնէ զգնացսն։
Եւ երբ հնգի տասան օր լինի՝ որ լրուամ առնու, յարե-
ւելս երևի։

Ի՞նչ տի ուսիր, թէ այն՝ որ յամէն օր կու ելանէ
յարեւելից, և մտանէ յարեմուտս։ այն՝ երկինքն է որ
գնա լէ իւր տանի և սրտէ զաշխարհ։ Եւ ինքն իւր
գնացիւքն լէ արեւելս ընթանայ։ Եւ այլ վկայ քեզ՝ զա-
րե

բեզական շնացքն. զի կենդանակերպքն 'ի կարգի և
'ի կից են չ միմեանս. խոյն և ցուլն և կուտօրն և սցլն.
Եւ արեգակն կատարէ զխոյն՝ և 'ի ցուլն մտանէ. և
զցուլն վճարէ՝ և յի կաւորն մտանէ. և այսպէս 'ի աս
րին վճարէ զերկինքն, և զերկնոստան կենդանակերպ
քն. Եւ այն զոր տեսանես, որ յամէն օր կու ելանէ
յարեւելից, և մտանէ յարեւմուտս. այն երկինքն է որ
զնա կու բերէ:

Յաղակն Չորս Եզանայոց Տարւոյն. Թ.

Եւ այլադ շորժումն և ընծացք լուսաւորացդ.
որ 'ի հիւսիսոյ 'ի հարաւ իջանեն. և 'ի հարաւոյ
'ի հիւսիս երանեն. և սատի լինի չորս և զնակ տարւոյն.
զարուն՝ և ամառն, աշունն և ձմեռն. Եւ չորս կողմ
է աշխարհի, արեւելք և արեւմուտ, հիւսիս և հարաւ.
Եւ արարել են իմաստունքն զաշխարհ՝ երկոտա
սան բաժին. և մէջ աշխարհի՝ զնեբբին հնդիկս ասեն.
Եւ 'ի հնդուստանէ դէպ 'ի կողմն հարաւոյ՝ չորս բա
ժին աշխարհիս այն է՝ որ անմարդաբնակ է և անշէն,
զի սատիկ ջերմ է և հրախառն օդ. վնայրեցել դօ
տի ասեն. Եւ 'ի հնդուստանոյ դէպ 'ի հիւսիս՝ եօթն
բաժին է այսմիջոցս և է բարեխառն, և առողջ հաւուց.
և մարդաբնակ և շէն աշխարհ. Եւ որ յայս եօթննս
յոյնիցս է 'ի կողմանս հիւսիսոյ, 'ի սատիկ ցրացն և
'ի սառնամանեացն՝ անբնակ է 'ի մարդկանէ և բշտեմա
րուն և տեղի է ցրաց, և սառն օդոյ և հողմոյ.
Եւ զի կողմն հարաւոյ՝ հուր և ջերմ, տօթ և
տապ է. վնայ՝ այն աշխարհի մարդիկքն յաւելի ջեր
մուէն՝ ող արշապով ներկած՝ են թխացած.

Եւ այժմ զի գիտացեր զչորս կողմն աշխարհիս.
և

և ոյց իմացիւր. զի այն երկրտառան կենդակերպքն որ
 յերկինս են, 'ի վերայ աշխարհիս բաժանած են. Տի
 յորժամ 'ի խոյն մատնէ արեգակն՝ ուստպօպ պահա
 մալ լինի. խոյն 'ի միջ երկնից է. և իւր դիմաց՝ կշիռն
 է յարեմատա. ժամն այն օրն և զիշերն հաւասար լինի
 'ի գարնանամուսն. և յայնմ հետէ տիւն՝ յամեն օր
 մասն մի աճէ. զի արեգակն՝ բարձրանայ դէպ 'ի հիւ
 սիս յամեն օր մասն մի, երեք կենդանակերպքն.
 խոյ՝ ձգւլ՝ ի կաւոր. և գարնան և զանակ լինի. Օր
 'ի սկսանիչ գարնան եղանակի՝ արմատք և բոյրք սրճա
 կին, մուղք զուարճանան, ծաղիկք պայծառանան, և
 անասունք, և թռչունք՝ ի ծնունդս գան. Եւ ոյց երեք
 կենդանակերպքն՝ պոլս՝ պնարով լի հիւսիս՝ և 'ի վշտ բել
 գարնան եղանակին՝ մատնէ արեգակն 'ի խեցդեալին.
 տիւր, սարատանն. և սկիզբն լինի ամառան եղանակին
 և լինի յայնմ՝ օրն հնգերորտան ժամ. և զիշերն լինն
 և յամելով 'ի հիւսիստեղծին երեք ամիս՝ կենդանա
 կերպքն՝ որ է խեցդեալին՝ Եւ իւժն և Այցն, առ
 նէ զեղանակ ամառան. յնմ օր մասն մի ցած նալով.
 Եւ զի 'ի հիւսիսայ կողմն է յայնժամ արեգակն, զցուր
 ալն հալածէ 'ի ներքոյ երկրի. և զօդն՝ որ 'ի վշտ երկրի
 ջեռուցանէ. և զխոնաւ դիջու լին՝ որ 'ի ներքոյ երկրի
 է ծծէ. և զսերմանիս և զպտուղս պարարեալ պնդէ և
 հասուցանէ. Եւ 'ի վշտ բել զամառան կենդանակերպ
 քն՝ մատնէ 'ի Աշիւն. և սկսանի պնդու հետէ աշունն.
 և լինի քաղցրախառն և միջակ օդն. և գարձեալ հաւա
 սարին տիւն և զիշերն. և ապա փոքր փոքր ամառուր
 մասն մի խոնարհի, և իջանէ լի հարաւ. և փոքրանայ
 օրն, և ցրտանայ օդն, և զայ մասնէ 'ի յեղանակս ձը
 մառան. Եւ 'ի հեռանալ արեգակնն լի հարաւ, և 'ի

ցածանալն՝ գիշերքն մեծանան, և հիւսիսային հողմն
 զօդն սառուցանէ. և հնչեն հիւսիսային սասնառանի
 քլն, և լինի ձիւնարեւր բերմունք. Ա՛յ՛ այս՝ վնայնս
 բիկ լինի, զի արեգակնն ջերմունի՝ ի հարաւ. և՛ իցած
 գիշն, և հիւսիսային հողմն զօրացել հալածէ գհարաւ
 պլն ջերմօդն, ինեբքոյ երկրի սրգելն վակէ, և սա
 րուցել պնդէ գերեսս երկրի. Ա՛յ՛ վնայնորիկ աղբեբ
 աղունքն՝ ձմեռն ջերմ և տաք քղնեն. զի արեգակնն
 ջերմունի և հարաւային հրոյն զօրունի՝ ինեբքոյ երկրի
 մանէ ջնուցանեն զքնունի ջրոյ. Այ՛ և յամառնային
 եղունակն՝ որ արեգակն ի հիւսիս բարձրանայ՝ զցուր
 տըն հալածէ, և ինեբքոյ երկրի վակէ. և վնայնորիկ
 աղբեբք սառն և յուրտ քղնեն:

Երթամ այս երեք կենդանակերպոյս խառնէ
 զձմեռն, որ է Լոյծեղջիւրն՝ Ջրհոսն՝ և Չուկն, մա
 տըն մասն աճէ, և բարձրանայ և հնչէ իմէջ երկնիցն,
 և՛ ի խոյն. որ և զարուն լինի:

Եւ այսպս ծանկը գշրջանն երկնից, և զգնացս
 լուսաւորացդ, և զփոփոխումն եղանակացդ:

Ասոն իօնն Բօթեայն՝ որք ասին իօնն պարտանալիք. և ինչի
 իօնն իրիկնս:

ԺԼ

Եւ աս իօնն երկինքս՝ եօթն Մոլորականացն տեղի
 են. և մոլորականքն այսոքիկք են. Օճաւ Մուշ
 Թարի, Մառեխ, Համս, Օհհրայ, Օտարիտ, Ղա
 մար:

Իսկ յորժամ յերկրէս իվեր իմանաս, Լուսջն
 գօտին Լուսինն է. որ կոչի հոռոմեդէն սիլինոս. Քր
 աանկերէն լունայ. տաճկերէն դամար. և հայերէն լու
 սին. և է մօտ երկրիս քան զամաստեղս. և իւր գնա

ցից աստիճանքն՝ նուրբ է և կարճ. Օ ի իւր կամօքն
վորքը է քոն զամ վն ցած ունն. կենաց յամեն աստի-
ճանս՝ երկու ժամ պահաս չորս մասն. և ի կենդանա-
կերպն՝ երկու օր և կէս. Վասն և ինն օր և կէսն վը-
ճարէ՝ զամ երկինքն, և նոր ծնունդ առնու. և լինի ի
նորէ ի նոր քսան և ինն օր և կէս:

Երկրորդ դօտն՝ որ ի վերայ լուսնին, Փայլած ուն
է. հոռոմն բէն և ուրիշ աստի. զաղմատեբէն մէրդու-
ռուշ. տաճկեբէն օտարիտ. և վճարէ զիւր երկինքն ի
տասն ամիսն:

Երրորդ դօտին՝ Սուսաբերն է. հոռոմն ամբո-
ղիտէ ս ասէ. Ֆռանկն վէնու ս վէջերուս. տաճիկն զս-
րաց. ի տասն ամիսն վճարէ և սա:

Չորրորդն՝ Մեղգին է. հոռոմն ելինոս ասէ. Ֆը-
ռանկն սօր. տաճիկն շամս. և երեսուն օր կենաց ի կեն-
դանակերպն:

Զինգերբորդն՝ Զրան է. հոռոմն արէս ասէ.
Ֆռանկն մարոշ. տաճիկն մառեխ. քառասուն օր կե-
նաց ի կենդանակերպն:

Վիցերբորդ՝ վերն. հրատին Սուսն թաղն է. հո-
ռոմն զեւս ասէ. Ֆռանկն իուպիթէս. տաճիկն Մուշ
թաղի. ի մի աստիճանս երկուսն օր կենաց:

Եօթնեբորդ՝ վերն շուսն թաղին՝ Արեւ կն է.
հոռոմն կոռնոս ասէ. Ֆռանկն սաթուռնուս. տաճի-
կն զոհայ. սա ի մի աստիճանն կենաց երեսուն օր, և
ի երեսուն տարին պատէ զերկոտան կենդանակերպն:

Եւրոպոս օրդն որ է հողմն, որ ասի չափ. Ժ. Բ.

Եւրանչի յարոճեստն՝ զմին բնուի իրացն ի բա-
ղումն բաժանէ. և բազում աշուճամբք կոչին:

Օ ի իշորս տաճերացն մինն քամին է, որ օդ ասեմք
և այս մինս՝ ցեղացեղ անոճանք ունին Օ ի ասի հող
մինն՝ քամի և օդ։ Ա՛հ առեի լինի ամպն՝ ձիւնն, եղես մն
ողեղն՝ որ իջանէ, որոտն, շանթիքն, ցոլմունք, և փայ
լալն, և այլ բազում իրք։

Ո՛ւ է ուսի՝ լինին աշտոյի։ ի յօրն և ուրդն։

Ժ Գ.

Երկու գոլորշիք որ ելնեն յերկրէս ի վեր՝ որ
ասեն բուխար. և ի վեր բարձրանան՝ նօսր և նն
տես աչաց. մինն գէժ է, և միւսն չոր։ Ա՛յն որ գէջն է
յաղբերաց՝ ի դեպոց և ի ջրոց ելանէ. և այն որ ցա
մաքն է՝ ի չոր և ի ցամաք գոլորշեացն լինի, և ի հող
մոցն ող զծուխ վերանայ։ Ա՛յն որ գէջն է՝ անտի լինի
բալն՝ սառնմանիքն՝ ամպք՝ անձրեք ձիւնք կրկնաւք.
և պն որ չոր գոլորշին է՝ որ է բուխարն յաշխարհէս,
անտի լինի ազգի ազգի հողմք՝ սրտամունք՝ փայլառակ
մունք՝ կայծակն՝ հրձգութի, և այլ որինչ սոցիննման է։

Օ՛ւն է Բալն։

Ժ Կ.

Բայն ի զօրուէ ամպոյն է. զի յորժմ օդն թանձ
րանայ, բալ գառնայ. և է բալն քսն զօդն թանձր
և քան զամպն նօսր. և ունի սա կաւ մի գիշուի, որ խո
նուացուցնէ զերեսս երկրի. զոր կոչեմք և մառխուղ։

Օ՛ւն է Որոտն և Այծալն։

Ժ Ե.

Յորժմ հողմն որ է քամին՝ բռնուի հնէ՝ և ի միջ
ամպոցն մտանէ, յայնժամ զթանձր ամպն պատա
ռէ, և լինի ճայլժ մունք՝ ի պատառմանէս. զոր և որոտ
անոճանեմք. և ի հողմոց յերար շփելոյն և ի ճնշելոյն

հուր

հուր-իւղիէ, զոյն փայլատակունք ասէն և կայծակտուր:
Օ ի հուրն յամ արարածս խառնէ, և աւելի յողդ-
և երբ հատանի հուրն յամնոյն, թէ թանձր ելանէ,
յերկիր անկանի և վնաս առնէ. և թէ նսորեկանէ՝ ոչ
թողուն օղբն յերկիր, այլ լք օղն ցնդի անվնաս:

Զիսն՝ որոտ էր ոչ լինի և կայծ: Ժ. Գ.

Քանդի ձմեռն ամսն նսորդեր է. զի ձմեռն հիւ-
սիսային հողմն հնէ, այն նսորցնէ զամսն, և
ստերջ դառնայ ամսն. զի հարաւային օդն է որ թանձ
րացուցանէ զամսն:

Իւ լի է յինչ պէտք է որոտուն: Ժ. Ե.

Քանդի ի թանձրութ ամսոյն՝ և ի բռնութ հող-
մոյն՝ չարէ անձրեն ի վայր հոսիլ. իսկ ի դռ-
ռան՝ և ի պատուիրն թուրանայ հաւատար, և արկանէ
զանձրեն: Իւ զոր օրինակ մայր՝ զմանուկն յորժամ
ծնանի, մեծաձայն դուռայ. և վրայն դուռայ, զի զհողին
յինքն քարէ. որ զշնչական երական նեղէ, և զմանու-
կրն ի վայր բերէ և ծնանի: Իւ յնայ և երկիր սառուց-
եալ և սրողեալ է ի ձմեռնային ժամանակն, և պնդել
զբնուի հողոյն. վրայնորիկ՝ պիտոյ է ձայն որոտալոյն,
զի թուրացի բռնել հողոյն, և բոյսք և սերմանք յերկ-
րէ ի վեր ծնանիցին, և ծառքն ծաղկիկն փթթեալեն.
և ամսն՝ ի ձմեռն պին կատանայն ի բաց արձակին:

Յաղագս Զիսն և Ինչքեհի: Ժ. Բ.

Յորժամ արեգակն ի հարաւային կողմն ցածանայ
ի խոտարհ, յայնժամ հիւսիսային կողմն զօրանայ
և զօղն յիրեար խառնէ՝ և թանձրացնէ, որ ամս լինի
և

267
8401-57

և կ'ըրասի, և 'ի վայր հոսի սպիտակ և փրկբատեացի,
զիցուրաք քամին՝ զնսրուի ջրոյն, այսպէս առնէ :

Եւ ըբ թանցր և մեծ թափի 'ի վայր, այն աաղատա
բափ ասի, և որ նսար և մոնր՝ այն ձիւն կոչի: Իսկ 'ի
գարեանային ժամանակն՝ և յամառնային և յաշնանայ
ինն՝ օդն ժողովէ զճուրն՝ իծովէ և ի դետոց, և առ
եալ յերկրէ 'ի վեր բարձրանայ, և 'ի քաջ ամպոց թո
թափմանէ լինի անձրև. զի 'ի գարեան ժամանակն օդն
սրարարտանայ 'ի գիջուէ ջրոյն, և յարեգականն ջր
մուէն թանձրանայ և խոնարհի 'իծովն, և առել բարձ
րանայ. զի հողմն՝ ի ներքոյ անցել՝ առել տանի, և հող
մոյն գոռալովն և որոտալովն՝ օդն սրատառի և թուլա
նայ, և անձրևն 'ի վայր հոսի:

Եղաթոս Արեւի: Ժ. Թ.

Արեւուտն լինի 'ի սաստիկ և 'ի սոքա քամոյն, որ
նշէ 'ի հիւսիսոյ կողմանէ. և 'ի սաստիկ վշմանէ
հողմոյն՝ ոլորելով բոլորէ և պնդէ զնսրուի ջրոյն, և
շաղելով յերկիր թափէ. է սրուծով և խիստ. և է որ
նոճազ, և այս լինի 'ի նրատ և 'ի սրտու հաս մեղուցեւոց:

Թ. Է. Դասոյն լինի Ծոյն և Լըւեմոն: Ի.

Լուսաւորքը՝ օդով զճուրն ծծին և 'ի վեր քարշին.
Երբ արեգակն ծագէ, թուլացուցանէ զօդն. և այն
որ մնացել է 'ի յօդն՝ 'ի գետինն իջնէ և ցօղ կոչի այն
իսկ 'ի ցուրտ ժամն՝ թերասառոյց լինի և կոչի եղևամն:

Օ. Եւ Լըւեմոն՝ որ իջնէ, որ տանն արեւուն գօտի: Ի Լ.

Քատճառ արեւոյն իջանելոյն՝ գիջուի օդոյն է և ջր
մուի արեգակնն. Օ. ի 'ի փարատել անձրևին՝ գի
ջուին:

Ճուռն՝ որ յօդն է մնացել, և արեգականն ջերմութի
 յերեար խառնին. օդոյն դիճուին՝ ինեբքուստ, և արե
 գականն նշողքն՝ ի վերուստ միաբանին, և ինօսորուի
 օդոյն՝ դոյնազոյն և երկնեւրփն երեւի կամարաձե՝ ող
 զն րկնային գլուհն: Այն դոյնեւրկրիս՝ և կանաչազեղ
 բուսոյն՝ և ջրաց և հող՝ յիրեար խառնին, և այնպէս
 երևին: Թէ մէկ մի է գօտին որ երևի, նշան դադարե
 լոյ անձրեւին է, և պարզելոյ. և թէ երկու երևի յայլ
 և այլ գրհ, զյորդ և զսաստիկ անձրեւ նշանակէ: Այլ
 ի սկզբանէ աշխարհիէր սա զի հետեւանք է տարերցս.
 ող ծուխն հետեւանք է հողոյ. որ քամի գէճ խոնաւուին
 ի հրային կրկոյն, և ապա յըստիկ բոց հողոյն: Այսպսո
 րիկ եւս ամ ի նշանս՝ ի յորդուի անձրեւ այն դադարման:

Թէ զի նշանն որ յերկնից անկանի և քանի՞ ազգեսն քա ի ի

Ազգ մի՝ որ շանթիք ասին, որ ի հրեղէն երկնիցն
 կուտարաւի և ի վայր հոսի, և չգաւարի որ եւք. այլ
 յորժմ՝ յերկիր անկանի, ծակէ զթանձրուի երկրի, և
 զոր ինչ գտանէ պրէ, և լի թափն ի վայր. անցանէ ի
 ներքի կիսագունտն յիւրազգակիցն ուստի անկէ լնէ:

Այլ է ազգ մի՝ որ յորժմ՝ ի սաստիկ ամառոյն՝ հող
 մով ծովն խառնակի, որ յատակ ծովուն և աւաղն յե
 րեւն շրջի, և օգն առնու զաւաղ խառն ջուրն, և ի վեր
 վերայնէ ջրովն, և տանի ի բարձրն՝ ի հրախառն, և ի
 տաք օդն փչէ և շփէ, և փսոէ ող զհուր, և ի վայր թա
 փէ. և յորժմ՝ յերկիր հասանի՝ յոր ինչ դիպի պրէ
 և անցանի, և մնայ ող երկաթի քափշայ:

Այլ է ազգ մի՝ որ ասեն թէ տատլ թռեաւ. և աս
 տաղ՝ ոչ թռ չի. այլ յորժմ՝ լի շրջակայ պարունակս երկ
 նից հնչէ, և սաստիկ արագանլս անցանէ լի որդնայ,

զօղդ որ տէր է և հրախառն՝ ող զձոր պատառէ, և երկայնուք եր. ի, և թռէ ի թէ աստղ թռկաւ:

Եւ է աղբ մը՝ որ ի պատառել օղջոյ. ի սաստիկ հողմոյն՝ վերին լոյսն հրակերպ երն ի. և օյն որ պատառեցաւ յիրուր դայն և ի կցին ծածկի դարձնէ. և մեք զպտտիկ ասեմք թէ աստղ թռկաւ:

Նոյնպէս և օյն՝ որ կայծկտալ ասեն. զի յորժամ ամոն պտտաւ, ի դուռալոյն որոտն լինի. և յիրուր շին լոյն կայծակն լինի: Օ ի ող հրահան երկաթն՝ որ զկայծքարն բաղինէ, ելանէ ձայն, և ելանէ հուր. նոյնպէս յորժամ հողմն զամպն պատսռէ, ի պատառելն զորոտն առնէ, և հողմն ի յամպոյն հուր հանէ, և ի տեղի իւր անկանի փոստէ:

Յառաջն որոտն է, և ապա կայծակն. բայց մեր յառաջ զհրոյ լոյսն տեսանեմք, և ապա յորոտն լսեմք. զի աչքն այլ սուր է քան զականջն. և ակն յհեռուն տեսանէ, և ականջն զմօտն լսէ. փոստնորիկ զլոյսն ի հեռուն տեսանեմք, և յորժմ՝ ձայնն ի վայր հասանի և մօտի ի մեղ ապա ականջն լսէ: Եւ այս յորժմ՝ ի պարզ ժամն լինի, թռուցած աստղ ասեմք:

Թէ զինչ է օյն որ I ասինն բախ ունենայ:

Ի Գ.

Թ.

անձր օղդ՝ որ ունի բոլոր զձառադայթ լուսնին, և նշոյլքն ի դուրս ելի ալ չէ թանձր օղն, բոլորակ լինի. և է նշան ամպոյ:

Վ. Ե. Բ. Զ.

առաջնոյ մասին տեստակիս:

ՄԼՄՆ

ՄԼՍՆ ԵՐԿՐՈՐԴ:

(Հարգաւոր որ 'ի սմա եղեալ է անկեցն՝ Կանխաբանութիւն:

որում ի Ստանաւոր բանիցս՝ նախ՝ զաարեւացս
 դուռնի և զկարդ ցուցանէ. և ապա՝ զի շարժ
 մանէ և 'ի շրջադաշուէ երկնի՝ ծնանին ժամանակք՝ և
 կննդանիք և բուսակահք, որք 'ի ժամանակի. զոր իմաս
 տունք սահման եղին բնուն, այս է նմայլն արունս
 տին. և առաջին զբնուի ծնունդ շարժման և կայանի,
 այս է շարժմանն երկնի, և կայսկանունն երկրի.
 Ա՛հ ապա թէ՛ ո՞ւր ամոցին արունստինն է դուռնի տարե
 բացս իմաստունք, զոր օրինակօքդ ցուցանէ. Ա՛հ թէ՛
 զիմարդ կայ հասնաւուն երկիր, և ո՞ւր 'ի միջի կայ երկնի.
 Աւելիա և զհրիզէն երկնի՝ և զհասնաւունդ զանշնուի
 թէ՛ ո՞ւր զանազանին բնուի. և զմուրակացդ՝ և զանմո
 շար աստեղացն զկայանն. Ա՛հ թէ՛ զաշխարհս 'ի վեր
 կոտնն կենդիւն բախցն ո՞ւր են բւժանել. Ա՛հ թէ՛ մուր
 առանդքն 'ի կենդիւնակերպսն՝ ո՞ւր են զանազանել բնու
 թեւամբ և գործով. և զինչ նշանակուիս օւնին. Ա՛հ ա
 պա՛ 'ի նեբբին զօտիդ սկսել՝ որ է լուսին, և զի օթն դօ
 տին. ասէ և զաստեղսն որ 'ի նմա, և զբնուին ոցունց.
 Կամ՝ զինչ գործ և ազդումն նշանացն՝ որ 'ի նոցանէ լի
 նի. և զինչ օգտիւք 'ի նշանացն՝ զոր յաղագս մերոյ օգ
 տի:

տի՛նք ՚ի նրա նմ։ Իսկ յարեգականէ՛ղ՝ ուսցիա զփոփոխումն հղանակացդ, և զընթացս լուսաւորացդ։ և թէքա՛ն ի բաժանի աշխարհս, որ տի՛նք և զիշերն՝ ածմամբն և նո՛ւագեղութն փոփոխին։

Եւ թէ չէ վայրապր գիւտ և քննութի իմաստաւորացն։ Եւ թէ յայ է հղել ՚ի բնութի աստեղացն՝ որ վնմբ օգտի՛նշանք և գուշակմունք երեի՛նն։ և զայդ օրինակաւ ստուգել են։ որ չէ զարմանք՝ թէ յաստեղսն՝ ած զօրութի է հղել։ Եւ թէ վնշի՛ր զլուսումն ու՛մբ նախատէ որ, զոր չէ պարտ ստենել։ և թէ առնէ զինչ է պատճառ։ Եւ պտճառ պնմ թէ՛ է ի խոտելի աստեղացն բան։

Եւ սպա՛ն երբեղական գովեւտ երկնի։ Թէ ո՛րքան լուսաւորօքդ՝ յիմաստութի վրժէ զմեզ զորք նական օրէնք ասեմք։ Եւ սպա՛ն պարսնութի և բարոյականաբար՝ զլուսնին և զարեգական զգօրծ և գեղիս՝ ի իրաւ բնութն մրդկան։ Եւ թէ լուսնին օրինակ էր հընոյ օրինացն, և արեգակն՝ աւետարանին, և ստաեղքն մարգրէիցն։ Եւ սպա՛ն զգալի արեգակն՝ յօրինակ առեալ քի իմանալի արեգականն արդարուե։ և զիջանի ինչայրական ծոցոյ, և զբանին մարմին լինելն, և ՚ի կուսական ծննդենէն զանօրինական ներդործութան մինչ իմիւս անգամ գալուստն՝ համառօտել էմք ուղիղ դա՛նաութի, և անդ աւարտեալ։

Եւ յակարճառօտ զօրութի որ ՚ի սին։ և որք աշխատասիրաբար միտ դնեն՝ յոլովս գտանեն զօրութի սակաւ բանիցս իբր պատճառ տալով իմաստնոց Եւ այս սկի՛ ծանօթութի, և աղօթիւք ձերովք յանցանց մերոց զթողութի։

Դորեն՝ ՍԷ և Իմաստուն Սարգսիսի Զօհաննիսի Երդ
 Կոյեցաց Բան՝ յառաջս Երկնային զարդաց՝ շափափեցա՛մ,
 Ներշնչոյ Բացեալոյ Իշխանին Լպլոցի. ըստ Խորհագիշ Կո
 րնիս Կանց :

Յամենահրա՛շ գործս արարչին՝ որ զոյա ցան.
 Սծ և ահեղ՝ սքանչելիք՝ ներգործե ցան.
 Ոմանք՝ ի տես զարմանալեաց՝ յօրինե ցան.
 և այլք՝ ի պէտս՝ վայելչութե՛ն՝ մարդկան տո ճան.
 Հանրակո՛նաց՝ արարածոց՝ մատուց լըր ման.
 ի յերկեակ թի՛ւ Կարորոշեալ՝ բաժանե ցան.
 Լխարհի սկիզբն և հիմունք՝ հաստատե ցան.
 ի յերկուս անկիւնագիծքս առ կայա ցան.
 Նախ երկնային՝ բոլորակին՝ բանք ճառե ցան.
 մերձ առ նըմին՝ հաստատութեն՝ երկնի ե զան.
 ի մովսիսէ՛ մօրգարէիցրն նախա կան.
 զիցսպիսի՛ առ ձայնելով՝ անո՛ւանե ցան :

Սորա չորից՝ տարերց մասունք՝ ըսկըզքնա
 յորմէ մերմինք՝ տարրականաց՝ հաստատե
 'ի չոր և ցուրտ՝ բնութի հողոյ՝ որ ըստորա
 ցրտին և գէջ՝ բնութի ջրոյ՝ որք խառնե
 Բաղկացուած է՝ երկրիս կայից՝ կատարե
 որք միշտ անշարժ՝ կայիւք շարժին՝ յեղյեղա
 Լ՝ և գիծին՝ բնութի օդոյն՝ և ջերմա
 որ ընդ հրոյ՝ ջերմին և չոր՝ վերամբարձ
 'վմանապս՝ կամարն երկնի՝ խորան ձգե
 որք մշտաշարժ՝ շարժմամբ շրջին՝ ան յեղու
 'նոր իմաստունք՝ ներհմուութի՝ յայս վարժե
 և եղական՝ բնութե պոյիցս՝ եզին սահ
 Բսեկ զբնութի՝ ծնունդ շարժման՝ որք կայա
 որք 'ի շարժուն՝ և յանշարժից՝ տարերց ծը
 'ի եկօք թեոց՝ կրկին բնութե՝ միշտ բնութա
 որք 'ի ծովու՝ պսամ՝ աշխարհիս՝ կան ծրվա
 Լ՝ ըդ շարժելով՝ բոլորն երկնի՝ ան շնա
 միշտ պնդելով՝ զկայանս երկրի՝ անզատա
 'Գեղեցկանս՝ մնալով սմին՝ հաստատա
 ոչ ցրտեւելով՝ ստորին բնութե՝ ըստ տարրա
 Սոյնպէս անշարժ՝ բնութի երկրի որ պոյա
 ինքեամբ պրկեալ՝ պարտւերի՝ զերկնի շը
 Լ՝ ըկողբումք՝ բնական կրիւքն՝ անլուծա
 միմեանց լինին՝ նիւթ և պատճառ՝ յարմարա
 Լ՝ ոպէից՝ տարերց մասունք՝ որք խառնե
 անքակտելի՝ սերով՝ 'ի նոյն՝ յարմարե

կան
 ցան
 ցան
 ցան
 ցան
 կան
 կան
 ման
 ցան
 կան
 ցան
 ման
 նան
 նան
 նան
 կան
 կան
 կան
 կան
 ցան
 ցան
 կան
 կան
 ցան
 ցան

'Նոյն պէս երկիրս՝ առ միջոցի՝ յարամնա կան.
 անսիւն աննեց՝ և 'ի վերուստ անկախա կան.
 'Ի ներքուստ՝ հողմոյ հնչմունք՝ լնդդիմա կան.
 և բընականն՝ ի բծանքու թշն՝ ոչ ամբառ նան.
 Հաւատար՝ մեցակուտի՝ ևն զատա կան.
 զառ 'ի վեր՝ և 'ի ներքուստ՝ և կողմնա կան.
 'Երբ 'ի յերկրորդ՝ անուրն մեծ՝ արարչու թեան.
 յորում հրաման՝ եւ յարարչն՝ հաստատու թեան.
 Յողոյ հնչմունք՝ ջուրք 'ի ջրոց՝ բաժանե ցան.
 և հրեղինի՝ արփւոյն կիզող՝ դիմակ ար կան.
 Որպէս զի մի՝ զաշխարհ լուծցէ՝ առչորա կան.
 սաստիկ հըրատըն բոցազոյն՝ և կիզա կան.
 Յուրտ բնութիւն՝ իւր ջուր լինի՝ կերակրա կան.
 զի մի՝ աշխարհ՝ ըսպառեսցի՝ 'ի հրոյն լուց ման.
 'Երբ իկ՝ երկին միմեանց՝ են յատկա կան.
 արագապէս՝ շարժմամբ շրջին՝ անլու կան.
 Պարաւեալ՝ շրջափակեն՝ զգունդն երկրա կան.
 և 'ի միմեանց՝ են հեռադոյն՝ նոյն չափա կան.
 Լայնութիւն են՝ չորեք կուսի՝ եղերա կան.
 և խորութիւն՝ ընդ բարձրուեըն զուգա բան.
 Ունիս սոքօք՝ իմաստութիւն՝ քեզ բաւա կան.
 որով պատմես՝ զփառս նոյ՝ անձառա կան.
 Յընծալ հոգւով՝ 'ի յարարածս՝ այս եղա կան.
 գովել զանեղն՝ 'ի յեղեղոցս՝ անմահա կան.
 'Երբ մինչև ցայս՝ վայր խօսեցեալ՝ բանք նախնա կան.
 յաղագս երկուց՝ կիսագնդացն՝ եռացար կեան.

Դիւթ ցանկարի՝ ուսումնասէր՝ մտացմարդ կան.
 որով կրթին՝ վարժմամբ բանի՝ տեսողա կան.
 Աւտի շարժմանց՝ զարգուն երկնից՝ տեղեկա նան.
 և յարեաճից՝ տարագայիցն՝ զգուշա նան.
 Իւսեալ ստակ՝ բանից կարգի՝ յարմարա կան.
 Իշարդ դիտց՝ բանասիրիդ՝ յոյժ բղձա կան.
 Դոյն և նշան՝ անլուծ սիրոյ՝ եղբայրա կան.
 և թեզ յանձնիւրս՝ ժամանակաց՝ պատճառ յիշման.

Նորին Գարշնալ յաղագիս երբնի :

Երբ որ յառջ՝ քեզ ճառեցան՝ բան նախնական.
 յաղագս երկուց՝ տրամադժիցն՝ անկիւնական.
 Ի՛չ տարեբացըն դաս կարգի՝ միջնորդա կան.
 և արոճեստից՝ խառնոճածոյն՝ յարմարա կան.
 Եւ վերստին՝ դառնամք՝ ինոյն՝ բան բաղձա կան.
 և սկսանիմք՝ յաղագս երկնի՝ ըստ հետեւ ման.
 Ի՛չ զի անձամբ՝ յոյս ձեռնարկել՝ չեմք բաձա կան.
 զհոգին տո՛ծ՝ վերակարդումք՝ մեզ օգնա կան.
 Եւ իս զառաջինն՝ զերկինն յիշեմ՝ բզվերնա կան.
 և համարուտ՝ իսկ անցանեմ՝ անքննա կան.
 Օր և եթեր՝ զսա կարգացին՝ ազգն յունա կան.
 և հուր Թաղեալ՝ այնք որ յեղոճա՛ն՝ քաղդէա կան.
 Իսկ է հրատ՝ նա բոցազոյն՝ և պարզա կան.
 մարմին աննիւթ՝ և անչարչար՝ անհատա կան.
 Ո՛չ է ումեք՝ ո՛չ որ ի՛նմա՛ն՝ այլ զատա կան.
 զի հինգերորդէ՝ է՝ ի չորիցս՝ առանձնա կան.

Մարադոյր՝ Թճութեն՝ անձառա
 ձգեալ ընդդէմ՝ լուսեղինացն՝ անմարմնա
 Օթորըս բնա՛ւ՝ շրջադատեալ՝ զօրէն ձեղճ
 արագապէս՝ առեալ շրջան՝ անտեսա
 Լսիւ ըլորոյցս՝ կտկմ թողուլ՝ ասել ըզ
 և զերկրորդէս՝ սկսայց ճառել յօժարա
 Սա կոչեցա՛ւ՝ երկին երկրորդ՝ հաստատա
 որ՝ իջրոյ՝ և ի յողոյ՝ անոճոճե
 Սչ պագեալ՝ ոչ թանձրացեալ՝ այլ լուծա
 որպէս բզջու բս սցս ոք առ մեզ՝ են հոսա
 Իսկ ի յողոյ՝ փռչմամբ եղեալ՝ որպէս խո
 գըմբեթաձև՝ կամարացեալ՝ նըման ձեղճ
 Դոյնպէս և հօրմ՝ և օք սփռեալ՝ տարածա
 որպէս յանձմ՝ ինչ ժողովեալ՝ ինիւթա
 Լզճե առեալ՝ վերինն երկնի՝ միշտ շրջա
 լուսաւորացդ՝ եղեալ սա տուն, և կայա
 Արում վկայեն՝ զիրք գործոցըն՝ արարչա
 Թէ եղ զնոսա՝ ի յերկնային՝ հաստատութ
 Լացց որոշման՝ սոցա տեղիք՝ են զանա
 զոր մոլորակ՝ աստեղին ունին՝ ընթացա
 Լօթնաստեղիսն՝ անոճանեցան՝ սոքա խո
 յոմանց գօալիք՝ և պարունակք՝ պարբերա
 Մի քան ըզմի՝ հն գերազանց՝ վերադբա
 և ութերորդ՝ գունդն անմոլոր՝ և բարձրա
 Յոր կերպարանք՝ են կենդանեաց՝ երկոտա
 որովք բոլոր՝ կամարն երկնից՝ յոյս չափե

կան.
 կան.
 ան.
 կան.
 բան.
 կան.
 կան.
 ցան.
 կան.
 կան.
 բան.
 ան.
 կան.
 կան.
 կան.
 բան.
 կան.
 եան.
 զան.
 բան.
 բան.
 կան.
 կան.
 կան.
 սան.
 ցան.

Դոցն և երկրիս՝ հաստատուե՛մ տեղի կա
 յւր բառ բնականքն զօրուե՛մ ազգն նր
 Օ՛ր և աշխարհ՝ կերպարանօք՝ մարդոյ ցու
 և երկնային՝ բոլորակին՝ վիճակե
 Խոցն է գրու խ՝ որ է աշխարհքն պարսկա
 ցուչ պարանոցն՝ որ են խողովո՛ւնք՝ բաբելա
 Վրկաճոցին՝ ձեռքն են և ունքն գաւրա
 և խեցգետնի՝ լանջք կոչեցեալ՝ են հայաս
 Վրիճոց ողին՝ խակ և կողիցն՝ տախ
 կոցն են երբին՝ որովայնին՝ և լազա
 Արշիւն որ է՝ կըտոցն երկուց՝ լիբէա
 խակ և կարիճն՝ է սնդամոցն՝ աղղ կրնտա
 Վրիճոցն որն՝ բարձքն և երիք՝ խոսլա
 և ոյծեղիւր՝ ծունկք երկոքին՝ ասորես
 Տրհոսն սրբունքն է աշխարհին եզիպտա
 և ձուկըն թաթք՝ ուրիցն երկուց՝ է հնդկա
 Վրիճոցն կենդանակերպս՝ որ կոչե
 ըստ համարոյ՝ ամսոց տարւոյն՝ հանդուճա
 Վրիճոցն որն՝ ինոսայ՝ երեսնա
 աւուրց ամսոյն՝ են պուղաթիճ՝ և համա
 Իսկ բովանդակ՝ կամարն երկնից՝ համարա
 երեք հարիւր՝ վաթսուն թ՝ չափ՝ են աստի
 Որովք ըստ նոյն՝ թիճ համարոյ՝ աւուրք ծը
 յերկուսասն՝ ամիսք տարւոյն՝ որ գոյա
 Թիճոցն ըզհինգ՝ թիճ աւելեացն՝ անքննա
 զի խոր ունի՝ այն տեսութիւնըս մասնա

լան.
 շան.
 ցան.
 ցան.
 կան.
 կան.
 կան.
 տան.
 կան.
 կան.
 կան.
 կան.
 կան.
 տան.
 կան.
 տան.
 ցան.
 կան.
 կան.
 քան.
 կան.
 ճան.
 նան.
 նան.
 կան.
 կան.

Կ
 Յ
 Ի
 Թ
 Ո
 Պ
 Բ
 Պ
 Զ
 Զ
 Զ

Դարձայ՝ ինոյն՝ կերպ կենդանեացն՝ երկոտա ասն.
 և ըզբնութեանցրն ճառեցից՝ նոցա սահ ման.
 Մ Ո Դ Իոյն և առիւծն՝ չաղեղնաւորն՝ են ջերմա կան.
 Յ Պ Ծ Յոր և հրային՝ բնութն իւրեանց՝ պրեցա կան.
 Յ Պ Ծ Յուրն և կոյսըն՝ և պծեղջիւրն՝ են հողա կան.
 հող են և չւր՝ և երկրային՝ ցամաքա կան.
 Ի կաւորըն՝ կշիռ և ջրհոսն՝ են հողմա կան.
 ջերմ և կախաւ՝ են բնաւորեալ՝ դաւարա կան.
 Ի սեղեւտիւնըն՝ կարիճն և ձուկն՝ են ցրտա կան.
 գէճ և ջրային՝ են զօրութեամբ՝ և զովա կան.
 Սոքա չորից՝ տարերց բնութեցրն զուգե ցան.
 ի յարարչէն՝ իմաստուր՝ կը շրու ցան.
 Բստեղք մոլորք՝ որք ընդ նոսա՝ միշտ ընթա նան.
 ունակացեալ՝ բնութեանց նոցին՝ զազդումըն տան.
 Սոքա նրման՝ են շինուածոց՝ որպէս ըզ տան.
 որք և անշարժ՝ կան՝ ի տեղւոյն յաւիտ եան.
 Բստեղք նրման՝ ուղեորաց՝ են անցա կան.
 որք ի նոսա՝ իջեանին՝ և ընթա նան.
 Յորժամ՝ ինոյն՝ բնութ միմեանց՝ հանդիպա նան.
 ածուռք բարեաց՝ և քաղցրութ՝ տան մեզ նը շան.
 Իսկ ի նոցունց՝ հակառակացըն պատահ ման.
 ցուրտն ընդ ջերմոց՝ չորն ընդ գիճի՝ խոնաւա կան.
 Յաւք և հարուածք՝ ի յաշիտարհի՝ են յուցա կան.
 ըստ հակառակ՝ բնութեց նոցունց՝ որ վիճա կան.
 Թողից ճառել՝ զերկար սոցին՝ զազդմանց ըզ բան.
 զոմանց անշարժ՝ ասել նոցա՝ կամ շարժա կան.

Երկրայն

Օ ի թէ Զրճի՝ միփորբադոյն՝ և սողնա
 ունի լուսիկ՝ տալանորենով՝ ՚ի յիւր աը
 Որով ըզգիբս իսկ լնթ հոնուն՝ ՚ի ժամ՝ մը
 ՚ի կարգ գրոյն՝ զնա տանելով՝ ՚ի աղա
 Լպա ոչ է զարմանք ասել՝ զայս մեզ ըզ
 և թէ ըզլոյս՝ լուսինն ունի ըսկրզնա
 իսկ սր նշան՝ և գիծ ՚ի նմոյ՝ է դրոշմա
 պն շուք երկրիս՝ է և ծովու՝ որք կերպս
 Օ ի հայելի՝ է աշխարհիս՝ նա ցուցա
 նա և երկրի՝ չափ մեծութն՝ ասին ըզ
 Թէ օրինակ՝ պարզ՝ ինդրես՝ հաւանա
 ՚ի քաղաքաց՝ բազմաց ուսիր՝ ամեղեբա
 Օ ի յում՝ քաղաք փողոյք են յոգնա
 և միասէս՝ զնա տեսանեն՝ գէմ՝ յանդի
 ի ժամանակս՝ անուրց տարեաց՝ է մեզ նը
 և որք օդոյ՝ փոփոխութեյ՝ տեղեկա
 Պատարագօք՝ և աղօթիւք՝ առ տէր կար
 ՚ի բերմանէ՝ չար պատահմանի՝ ըզգուշա
 Եւ որք ՚ի ծով՝ նաւել կամին՝ վաճառա
 ՚ի նոյն տեղուոյ՝ նաւհանգստին՝ զհանգա
 Որք ճանապարհ՝ հեռի ունին՝ կամ լեռնա
 անդէն՝ ՚ի տան՝ ըզգուշացին՝ սնկեսաա
 Եւ այս նըշան՝ սեռն սիրոյ՝ արարչա
 զի ընդունայն՝ մի կորեցեն՝ որդիք մարդ
 Լպիւ յանբանս՝ իսկ տեսնի՝ նըշան աճ
 և տընկական՝ բնուէց լինել՝ պլայլա

կան.
 սուն.
 Թան.
 կան.
 բան.
 կան.
 վան.
 նան.
 կան.
 բան.
 կան.
 կան.
 կան.
 ման.
 շան.
 նան.
 դան.
 նան.
 կան.
 նան.
 կան.
 կան.
 կան.
 ման.
 կան.

Թ ի 'ի յաճխան՝ նորին աճեն՝ և լիա
 և 'ի մաշկլիլն լուծանին՝ և Թուլա
 Զ հոյն և 'ի ջուրրս տեսանես առ ծովա
 որը լիանան՝ և Թ ի լուսնան՝ ծրվին նը
 Ի սոց զարմանամ՝ ես ընդ լուսնին՝ եղևալ սահ
 որ միշտ աճմամբ՝ և հընու Թ ի՝ փոփոխա
 Զ ի օգական՝ նիւթ ամանոյ՝ է երկրե
 ուղիէս պատեանք՝ դադտակուրի՝ ըզլարծրա
 Զ արժամ երթայ՝ լուսինըն մերձ՝ արեգա
 նաւադու Թ ի լինի լուսնոյն՝ ունակա
 Զ ի զբոյորակ՝ լուսնոյն ունի վերոյ կող
 և այն ընդ դէմ՝ արեգականն՝ 'ի հայեց
 խակ գառանել՝ նշմին 'ի բաց հեռացա
 յայնժամ՝ լնու՝ լոյսըն լուսնին՝ և մեծա
 Ի ոլոր լուսնոյն՝ ի ջանկելով՝ ներքնոյն կող
 և բազմերին՝ հալածելով՝ առ վերնա
 Զ արժամ՝ 'ի ծնունդն՝ իւր երեկ՝ նորոգա
 յարեմիտից՝ զհայեց ունի՝ արեւել
 խակ յարեւել՝ 'ի լըրմանէն՝ մաշողա
 առ յարեմուա՝ ըզդէմն ունի՝ ըզհայեց
 Զ ի կէս գընտին՝ լուսով լինի՝ այնքմ՝ կող
 որ 'ի լուսոյ՝ արեգականըն մերձե
 Զ ի որ 'ի միւս՝ կողմէն լինի՝ և զատա
 աւանց լուսոյ՝ նա երեկ՝ ըտտոճեբա
 խակ ըզգատաճառ՝ սորին լինել՝ խաւարա
 որ գատահի՝ օյնմ ինչ աւուրց՝ հընդետա

նան.

նան.

կան.

ման.

ման.

կան.

բան.

կան.

կան.

կան.

ման.

ման.

կան.

նան.

ման.

կան.

կան.

կան.

ման.

ման.

նան.

կան.

կան.

կան.

սան.

Յորժամ՝ երշիւ՝ միմեանց լինին՝ հանդիպա
որ առ վերնաճն՝ արքամագիծն և ներքնա

Յորժամ՝ վեցիւք՝ կենդանակօքն՝ ևն հեռա
հարկու ութսուն՝ աստիճանօք՝ են լացա

Սոխրական՝ լուսոյն ձգումն՝ հիւսիսա
որ ի ծագման՝ լուսոյն լինի՝ արեգա

Լին է առիթ՝ լուսոյ լուսնին՝ և օգնա
որ ոնդական՝ միշտ երեկ՝ նըշողա

Իսկ որ երկինսն՝ է սնունտն ալ՝ վիշապա
մերձ յարեգակնն հանդիպի՝ ըստ պատահ

Ի մի և նոյն կենդանակերպ՝ և յաստի
ընդ մէջ անկեալ՝ լուսոյ ծագմանն արեգա

Եւ շուք երկրի՝ ի միտք՝ կողմնա
ի հարաւոյ՝ կամ հիւսիսոյ՝ դիմակա

Նովաւ ծածկի՝ լոյսն լուսնի՝ ծագողա
և մըթացեալ՝ ճառագայթ իցն սեա

Եւ այս խնամք՝ է արարչին՝ իմաստնա
զի մի զաշխարհ՝ կարծեալ տեսցուք՝ անսպա

Երարածոյ՝ տալով քգիառս՝ նաւ
հեռանալով՝ ի յերախտեացն՝ անսպառա

Եւ գիտելով՝ միշտ զօտոս՝ ծառայա
և մեզ տունեալ՝ գործ ըստառալ՝ և պաշտո

Սքօք տացուք՝ զիառս արարչին՝ անզրաւա
և մի լիցուք՝ զաղիւր գործովք խաւարա

Իսկ առ վերոյ՝ լուսնին երկրօրդ՝ կոչեալ խո
սցն որ եռմիս՝ ասեն լեզունա՝ հռոմա

կան.

կան.

տան.

կան.

կան.

կան.

կան.

կան.

կան.

ման.

ման.

կան.

կան.

նան.

կան.

նան.

կան.

կան.

կան.

կան.

կան.

ման.

կան.

կան.

լան.

կան.

Իսկ

Իսկ 'ի տաճկաց՝ որ, օտարիտ՝ ըզնա կար
և ըստ հայրամբն փայլածուն՝ յարմարա
հարսն ժամեմք՝ կայ առմիում՝ իսկ աստի
և տասն տմիս՝ զկենդանակերպուն՝ երկուսա
Ք. Երվին և չոր՝ զրտին և գէճ՝ բնաւ որա
զի աստեղաց՝ բնութեց է յոյժ՝ փոխարկա
Ռ. ստամանկան՝ իմաստութեց՝ և բանա
գուշակ լինի՝ տեղեկութեց՝ ներ վարժա
Համարողաց և հնարադարձ՝ հանձնարա
քննիչ թոճոց՝ և բանահիւս՝ ներ տաղա
Իսկ որ՝ 'ի հետ՝ սորին գօտին՝ երրորդա
տիրարխանէս՝ է ըստ յունաց՝ վերահող
Օ. ճրոյց կոխի՝ նա՝ 'ի յազգէն՝ որ տաճկա
և ըստ հայրամբն ըստարեւր՝ ծաղողա
Ն. յն. չափ և նա՝ սրտեղ զգօտին՝ կենդանա
գոր փայլածուն՝ ունի զընթացն՝ յարմարա
Ս. նա բնութի ասեն լինի՝ յոյժ խընդա
երգի յարաց՝ և գուսանաց՝ գուշակա
Ք. սղոր եղանակ՝ ձայնից հմուտ՝ յոյժ բղձա
և մեծ ազգի՝ կանանց գուշակ՝ սրճնողա
Թ. սղոց և զայլ՝ ասեւ որմն՝ երկայն բղ
որ 'ի յանրոյս՝ և բուսականս՝ է սղոյա
Ի չորրորդումն՝ երկց կամարն՝ արեգա
գոր ելինա՝ ըզնա ձայնեն՝ ազգն յունա
Ը. և շահիս իսկ անունանն ըստ արարա
որ 'ի հայրամն՝ գերեցեկապէս՝ է ստուգա

Ոմանք բնութք՝ ասեն սրմա՝ յոյժ յըրտա կան.
 և ՚ի յարիւոյն՝ առեալ ըզլնցն՝ ըզջերմա կան.
 Եւ յարացոյց՝ սրմին բերեն՝ նըմանա կան.
 զակն բիւրեղ՝ յորժամ՝ ունիս՝ յարեդա կան.
 Թէպէտ և ցուրտ՝ է նա բնութքն յասկա կան.
 իսկ ՚ի նմանէ՝ շողն որ կաթէ՝ հոռւ լուծա կան.
 Բայց հաւանիմ՝ ես եւ զբոց՝ անա բան.
 որ ՚ի հոգւոյն՝ սքն խօսեալ՝ մեղ յայտնե ցան.
 Օ՛ի առաջին՝ լոյսն որ անեղ՝ արարչա կան.
 երկրորդ արար՝ լոյս զեղեցիկ՝ և եզա կան.
 Եւ ՚ի լուսոյն՝ երրորդ աւուրն ցիր և ցան.
 արկեալ անօթ՝ լուսաւորացող զանա զան.
 Եւ զհրաշատ՝ լոյսն պայծառ՝ և սքարչա կան.
 արկեալ անօթն լուսատու՝ արեա կան.
 Եւ ըզմնացեալ լոյսն որ յետոյ՝ այլ թանձրա կան.
 անտի լըցեալ՝ զանօթ լուսնին՝ որ իգա կան.
 Եւ զայլ աղօտ՝ թանձրատեսակն՝ և միրա կան.
 խումբք աստեղաց՝ են ընկալեալ՝ որք բաղմա զան.
 Իսկ զընթացից՝ լուսաւորացող շարժա կան.
 դէմ յարեւելս՝ ասեն զնալ՝ ներհակա կան.
 Օ՛ի յարեմուտս՝ բերեալ լինի՝ երկնի շրթ ջան.
 և դէմ նմին՝ մոլորակացող՝ անմիա բան.
 Քեզ օրինակ՝ հաւատարիմ՝ վկայա կան.
 մըջիւն եղեալ՝ առ ջրաղացին՝ շրջող եր կան.
 Եւ շրջելով՝ արտաւայէս՝ անտեսա կան.
 մըջիւնն ընդդէմ՝ նորին գնաց՝ հանդարտա կան.

Իսկ 'ի յերկրորդ՝ մասինն ժամք՝ երեքտա սան.
 տիւք և գիշերք՝ միմեանց լինին՝ փոխատրա կան.
 Այս մինչ 'ի վեց՝ մասն աշխարհիս՝ փոխանցա կան.
 մասունը ժամուց՝ որք անդ լինին՝ եօթն և տա սան.
 Իսկ առ մասին՝ եօթնարածին՝ հիւսիսա կան.
 տիւք և գիշերքն փոփոխին՝ ժամուք քը սան.
 Երբեմն տիւքն՝ այսչափ աճեալ՝ երկարա նան.
 Իսկ գիշերոյն՝ ժամք մինչ 'ի չորսըն նոճազա նան.
 Եւ որ 'ի յայն՝ կոյտ աշխարհին՝ հիւսիսա կան.
 այն անընտել՝ 'ի մարդկանէ՝ և ցրտա կան.
 'ի յեղանակ՝ զարնանային՝ և ամառառ.
 ամիսըս վեց՝ միշտ 'ի տեղի՝ անդ տիւ մը նան.
 Օ՛ի 'ի խոյէն՝ մինչ 'ի կը շիւրն կերպ աշ նան.
 արեգականն՝ է բարձրութի՝ հիւսիսա կան.
 Այլ գոյ տեղի ընդդիմակայ՝ գեր ամբարձ ման.
 սունել ընդդէմ՝ շուք և ծածկոյթ՝ ըստունեբա կան.
 Եւ 'ի յաւուրս աշնանային՝ և ձրմե բան.
 միշտ անդ գիշեր՝ ամիսըս վեց՝ երկարա նան.
 Օ՛ի առ հարաւ ցածանայով՝ արեգա կան.
 ոչ ժամանէ՝ անդ առ նոսա՝ լուսոյն ծագ. ման.
 Սա է գուշակ՝ թագաւորաց՝ ազգի մարդ կան.
 և յանասունս՝ բղձի հզօր՝ և խրրոխտա կան.
 'ի գաղանաց՝ ինչ և առիւծ՝ մըռնչա կան.
 և 'ի թռչունս՝ զարծիւ և զայլս՝ որսորդա կան.
 Այլ և 'ի բոսս՝ այնք որք պատուով՝ իշխանա կան.
 անուշահոտ՝ ծաղկանց որք կան՝ 'ի բուրառ տան.

Իսկ որ ծնող ու մն՝ արեգակներն պատուեա	կան.
խաւորացեալ՝ ժամանակօք նըսեմա	նան.
Եւք ՚ի վիշապն՝ ՚ի մօտ մեղձի՝ ՚ի յատօ	նան.
և կամ լուսնին՝ իսկ հասանէ՝ ժամ՝ ծընըդ	և ան.
Բնդդէմ՝ լուսոյն՝ անխոնելով՝ ընդդիմա	նան.
և ոչ տան թօյլ՝ ՚ի մեզ փայլել՝ լուսոյն ծագ	ման.
Եւ այս խնամք՝ է քարձրելոյն՝ հանձարա	կոն.
որով զաշխարհս՝ այս տեսանեմք՝ փոփոխա	կոն.
Եղեալք պատմեն՝ զփառս նյ՝ անեղա	կան.
ղնա քարոզեն՝ միշտ էապէս՝ անեղծա	կան.
Եւ մեզ խօսին՝ առանց լի գոճի՝ քարքառա	կոն.
ռսուցանեն՝ ստանց բանի՝ անյօդա	կան.
Որ և ՚ի ժամ՝ խաւարելոյն՝ արեղա	կան.
եթէ ունէր՝ նա մարդկօրէն՝ բարբոռ և	բան.
Եղադակեալ՝ յերկնից գոչէր՝ առ ազգ մարդ	կան.
զու ինձ զխորդ անուռն ասես նծա	կան.
Որ սպասաւոր՝ եմ քեզ առեւել անլրա	կան.
և ոչ թիւրիմ՝ ՚ի հրահանէն՝ արարչա	կան.
Եղքեզ ՚ի գործ զարթուցանել լուսով ծագ	ման.
և ըզգիշեր՝ քեզ առ հանդիստ պատրաստա	կան.
Ի ձմերուցնի՝ առամք լինիմ՝ ևս յըրտա	կոն.
և թանձրախիտ՝ ամպով ծածկիմ՝ գաղնանա	կան.
Ի հըրակէզ՝ տապ տոչորիմ՝ ամառնա	կան.
և ՚ի լուսոյս՝ իմ խախտնիմ՝ բառ պատահ	ման.
Ոչ թէ միայն՝ չեմ ՚ի պատուի՝ նծա	կան.
այլ և ոչ մարդ՝ եմ կենդանի՝ և բանա	կան.

Եւ դու հասեա՛ յիս գեղեցիկ՝ լոյս եղա
 և փառս տուր՝ սրտորդին՝ միշտ յաճիտ
 Եւ հինգերորդ՝ երկին հրատին՝ է կայա
 ջոր կ'սք տրե՛ս՝ և այլք մնա եր' բզնա կար
 Իսկ մէջ հրտա՛ նրմէն ասեմք՝ կիզողա
 ջերմին և չոր և այրեցող՝ բոցանը
 Եւ բաբոտին՝ իւր պտակելով՝ պաշարա
 և աւարտէ՛ ընկա ամուս՝ ութ և տա
 Օր լը կեոյ՝ կ'յ յառախճանն՝ ընթացա
 կէսը ամսոյ՝ առ կենդանեաւուն կատար
 Օ այլսին թողից՝ ասել ըզբան՝ քննողա
 յորս և ունի՛ ինչ դու շախմաւնք՝ ազգողա
 Ա՛յ երրորդին սկառչ տակ՝ աստեղն
 որ նա կուչի գեւս՝ ի բարբառուն յունա
 Եւ ի տաճկացուն մնա լծարի՛ է շնորհա
 և լուսնեթաղ՝ որք ի յորդուոյն հայկա
 Պ'անախան՝ և ազգրտիւս՝ ճըլճարտա
 և ինգեղեաց՝ և սք տեղեաց՝ սիօթա
 Եւ՝ ի բուռոց՝ քաղցր և անուշ՝ ճաշակա
 և յարաճեալից՝ լծաղ և պակ՝ սրբոյա
 Օ յօտին պատէ՛ զէւր ի տարին՝ երկոտա
 Իսկ զստախճանն՝ երկոտատան աւուրբ լըր
 Եւս գեղեցիկ՝ աստղ բարեց՝ ազգողա
 որ յիմատեոյ՝ բնուէի սորա՝ յայս քրննե
 Ի՛ ի կ'անարցն յեօթներորդ՝ ի վեբնա
 ջոր յայնք կրոճոտ՝ և այլք զօհալ՝ զանաւնը

կան.
 եան.
 բան.
 դան.
 կան.
 ման.
 կան.
 սան.
 կան.
 ման.
 կան.
 կան.
 բան.
 կան.
 կան.
 կան.
 բան.
 բան.
 կան.
 կան.
 սան.
 ման.
 կան.
 ցան.
 կան.
 սան.

♂ Բուհի
 Խ Զեմ
 Խ Զոր
 Զ Զուշ
 Լուրի. Խ
 Զեմ. Խ
 Գեմ.
 Զ Զուշ
 Խ Զեմ
 Խ Զոր

Յըրտին և չոր՝ ընուծ թըն չար՝ և փնասա կան,
 դուշակ լուծից՝ և ծերութի և տըքամա կան,
 Ը՛հ և երկիւղ՝ և մահաբեր՝ կասկածա կան,
 և այլ բաղում՝ մասունց իրաց՝ դուշակա կան,
 Պատէ գդօտին՝ ՚ի թիւ տարեաց՝ երեսնա կան,
 և զաստիճանն՝ ՚ի յերեսուն՝ օր ամա կան,
 Ո՛չ թէ տարտամ՝ է տա գնացիւք՝ կամ ծանրական,
 այլ յոյժ անբաւ՝ բարձր է երկին՝ սորացն կոյ ան,
 Համեմատէ՝ զերկինքս զոյս՝ ըզ լուսնա կան,
 յայն որ կամարն՝ երեակին՝ ընթացա բան,
 Որպէս և օր՝ քան ըզտօրի՝ է նոճազա կան,
 այնչափ և նուրբ՝ երկին լուսնին՝ քան ըզնո բայն,
 Օ՛հա տանուտէր՝ ասեն դարուն՝ առաջնա կան,
 յորում և կեանք՝ մարդկան լինէր՝ երկարա կան,
 Որպէս վերջին՝ դարուն լուսին մաշողա կան,
 որ և նոճազ են կեանք մարդկան՝ սակաւա կեան,
 Որք այսոցիկ՝ իմաստաբար՝ հեռեւե յոն,
 և առ ՚ի սոյն՝ երկասիրել՝ աշխատե ցան,
 Ո՛չ ընդունացն՝ ինչ կամ չէ վայր բարբառե ցան,
 այլ կըրթելով՝ ներհըմաբար՝ տեղեկա ցան,
 Օ՛ր ՚ի նոցունց՝ աշխատութե՝ որ վարժե ցան,
 փոքր ՚ի շատէ՝ նըշմանկեմ՝ սակաւ ըզ բան,
 Ս՛ոլորակաց թիւ և անուն՝ որ ասա ցան,
 են ՚ի վերոյ՝ և ՚ի ներքոյ՝ արեգա կան,
 Ը՛յն որ ՚ի բարձր՝ և գերազանց՝ երկինքն կան,
 նոքա յերկար՝ ամբ բացց սաստիկ՝ աղբեն զնը շան,

Եւ որք ներքոյ՝ և նրբագոյն շքրջին խո
 նորա աւուրց՝ են և ամսոց՝ գուշակա
 Եւ և պատճառ՝ մոլորական՝ սոցա կոչ
 վասն որք յուղիղ՝ գնացից իւրեանց՝ յետըս գառնան
 Օ ի յարե ելլա գէպ ուղիղ՝ միշտ ընթա
 և յարե գաղթն մեք ի գլխին և
 Որպէս փոքունք որք արքայի՝ հանգիպա
 անգէն կասեն՝ յիւրեանց գնացիցն՝ և մեղմա
 Կոյնպէս նորա՝ ի լուսաւորըն մեծ հըպ
 ի մեծ լուսոյն՝ և հրապայծառ՝ կան յայրեց
 Իսցոյ ես և զայս՝ առ ի նոցունց՝ լուսոյ ըզ
 թէ երկոքին նորա միմեանց՝ ներհակա
 Որ լուսընթաղ՝ և մոռշլթարին՝ է վերնա
 զայն ճոխութե՝ և մեծութե՝ սասն նը
 Իսկ փայլածուն՝ զոր օտարիտ՝ խոնարհա
 զոյն հնարագործ՝ ի մաստութեց՝ վարժողա
 Սորա դիմակ՝ գործովք միմեանց՝ վիճակե
 և առ միում՝ անձին սոքա՝ ոչ բնակա
 Օ ի մեծութե՝ ուսամունքըն չեն՝ ոխորժա
 և ոչ ուսմանց՝ հոգք աշխարհիս՝ պատրողա
 Իսկ թէ իւրեանց՝ տուն զոր սոսն՝ պատահա
 մաքդն երկոցունց՝ շնորհաց լինի՝ ասպընջա
 Եւ սոցա պարգեք՝ բարերարին՝ առ առա
 որ զարժանիսն՝ ընտրէ ի գործ՝ մարդկան պի
 Իսցոյ զի բազումք՝ են այսում՝ տէր՝ և տնար
 զի այ՝ շնորհքն է առաւտ՝ անզրզա

Եւն և այլ՝ աստեղք երկու՝ ընդդիմա
մու շթարին՝ և լուսաբերն՝ որ է զօհ
Օ ի լուսնն թագն որ ի վերայ՝ արեգա
գնա սրբութե՝ և մարբութե ասեմ իշ
Եւ զլուսաբերն՝ որ առնեցրայ՝ խոնարհա
զայն խնդութե՝ և ցանկութե՝ որ մարմնա
Խի ըզրառածաւն՝ պարմ՝ դործայ՝ վիպա
որ տարագէտ՝ սպե մաւանո՝ խորհրդա
Օ ի նա՝ ի վեր՝ առ վերնայինսն յարմարա
սա՝ ի խոնարհ երկրաւորաց տարփողա
Խայց աստեղացս՝ այս որոշին տեղ և կայ
ունանց բարեաց՝ զայլս չարեաց՝ ասեմն նը
Օ ի որք պըրճիւր՝ և կենդանեաց՝ են կիրպա
զունանց տուն՝ նոցին տա՛ն՝ իւր սեփհա
Եւ ի տեղին ուր յարարչէն՝ ասեմ զծեպ և
զնոցն լն փառաց՝ և բարձրուն՝ ասեմ կայ
Եւ որք բնութիւր՝ մոլորակին՝ հանդիպա
բզնա բարի՝ և շտորհանոր՝ ասեմ բնա
Ոմանց սիրայ՝ տես և հայեցբ՝ խաղաղա
զայ՝ սառնդէմ՝ և անյարմար՝ վիճողա
Եւ ապաղոց՝ սորին բերեն՝ նմանա
գոր չէ արժան՝ իսկ աղաւթել՝ բշտա մաքդ
Օ այն որ ի տան՝ իւրում վնի՝ հանդիպա
որպէս թէ որք՝ յիւր բուն և րիւրին՝ հաճեա
Եւ գոր փառաց՝ և բարձրութե՝ ասեմ կայ
որպէս թէ որք՝ յիւր հայրենիսն՝ բառաւ ու

կան.
բայն
կան.
խան
կան
կան.
կան.
կան.
կան.
կան.
կան.
ան
շան
քան
կան
դան
ան
նան
կան
կան
կան
կան
հան
կան
ան
կան

Եւ որ քնու թի՛ տեղւոյն կերպին՝ հանդիպա կան.
 որպէս քաղաք՝ նորին եւ մը ըն՝ սո աղգա կան.
 Իսկ որ սոցուռնո՛ տեղեաց ընդ դէմ՝ պատահա կան.
 գնոսին տկար՝ իսկ և անգոր՝ անդործնա կան.
 Եւս քեզ սակաւ՝ բան յարտաբնոց՝ ուսումնական.
 Թէ տխորժես՝ իսկ և չառնես՝ քամահա կան.
 Օ ի անտեղաց՝ ընու թի՛ չասեմք՝ ազատա կան.
 կամաւ յիշեալնոց՝ ներգործելով՝ իշխանա կան.
 Եւ ի մարդկան՝ պէտքս կազմեալ՝ ծառայա կան.
 և յարաբերին՝ հրամանես կան՝ միշտ անխա փան.
 Օ ի որ բնակի՛ զմշտարհս բանին՝ որարչա կան.
 զնոսա ձեռին՝ գործիք ունի՝ յարմարա կան.
 Եր արունճ տալէ՝ շարժեալ չընէ՝ զգունդն երկնական.
 և նոյն շարժմա մը ժամանակաց՝ թիւք գոյա նան.
 Իսկ ժամանակք՝ լուսաւորեք՝ որք ընթա նան.
 ոնց նիւ թոյ՝ ինչ տարեբացդ՝ են գործնա կան.
 Եւ համայնից՝ դոյնց տարեբո՛ են ծնողա կան.
 որք կենդանիք՝ և բուսականք՝ բողկացա կան.
 Եւս համառօտ՝ ցոյց արունճեալին՝ անա կան.
 որ զուսաւորաց՝ կազմեաց գործիք՝ իւր եղա կան.
 Եւցց չէ զարմանք՝ այս տեսնող՝ մըտաց մարդ կան.
 Թէ ի բարձունս՝ երկնից լուսոյ՝ ծաղկունք ծը նան.
 Ար փոռու թիս՝ ինչ բնաւորեալ՝ ունին աղդ ման.
 զոր արարիչն՝ եղ ի նոսա՝ օգուտ մարդ կան.
 Ոնց արմատքս՝ այս որ յերեսս՝ երկրի բու սան.
 ներգործու թիս՝ ունին յիշեալնոսն բընա կան.

'Կա և պրտուղք՝ երկրի համովքն զանա զան.
 ոմանք կապողք՝ են այլ կակուղք և լուծա կան.
 Ոմանք ցրտախնք՝ են այլ քաղցունք՝ և ջերմա կան.
 որք 'ի տարերց՝ նոյնք զանազանք՝ որակա ցան.
 'Կայնալէս ծաղիկք՝ յերկրի 'ի յայս՝ բնաւորե ցան.
 և համօրէն՝ տունկք և արմատքն սեռա կան.
 Ոմանք ցաւոց հիւանդաբերք՝ և մահա կան.
 այլք զօրուծք՝ բժշկարար՝ առողջա կան.
 Թողից զթռչնոց՝ և զգազանաց՝ ճառել ըզ բան.
 որք զանազան՝ կերպ և 'ի բարք՝ բնաւորե ցան.
 Եւ 'ի խունկս՝ ինչ կլինամոն՝ զարմայա կան.
 որ ըզմանէ՝ են սքանչելի՝ բանք ճառա կան.
 Եթէ 'ի ջուր՝ ինչ կաթսայից՝ եռանդնա կան.
 արկեալ փոխէ՝ զնա ցրտուծքն սառնա կան.
 Եւ և 'ի քուն՝ գոլով մարդոյ՝ և թրմա կան.
 մերձ առ շըրթունսն՝ եղեալ բղխէ՝ բարբառ և բան.
 Եւ և կարծիք՝ ինչ կուսուծե՝ յոք լուծա կան.
 զնա ծխելով՝ իսկ ճշմարիտ՝ տեղեկա նան.
 Եւ և այլ ևս՝ ծաղկունք յոլով՝ զարմանա զան.
 որք զօրուծիս՝ ինչ սքանչելի՝ ունակա ցան.
 Արդ թէ 'ի բոյսս՝ է ինչ բնութի՝ ներգործա կան.
 որք եղծականք՝ են առօրեայք՝ և անցա կան.
 Ապա և մի՝ լիցի կարծիք՝ երկբայա կան.
 Թէ զօրուծի՝ 'ի լուսաւ որսդ՝ են ազդա կան.
 Որ 'ի լուսոյ՝ են և 'ի հրոյ՝ նիւթ պարզա կան.
 և տարեբացս՝ որք 'ի սոցունց՝ են շարժա կան.

Իսկայ թէ վառե էր՝ բնաւորեցան՝ այս առ մարդ
 զաշխատու թիւ՝ այլոց առնել՝ եպիքա
 Եւ այժմ՝ երեք՝ պատճառ ասեմ՝ զխորդա
 և դու ուղիգ՝ մնօք լսէ՝ յօժարա
 Մի՝ թէ կարծիք՝ ինչ է ուսումըն թէ բու
 և կամ՝ անշահ՝ իսկ աշխատանքըն այրքու
 Կերպորդ թէ ծոյ՝ իսկ և տաքտամ՝ է կրթու
 և ոչ առեալ՝ դուսման ճաշակըն քաղցրու
 Երբորդ մոխանք՝ ինչ նախանձու՝ և հեռա
 դոմ մնալ՝ զհոգին հրով տոչորա
 Իսկայ զոր երկցա կարգեցի՝ վերջին բղ
 նախ առաջին՝ բղնոն ցուցից՝ քեզ խրատա
 Մի նախանձուն՝ հրով մնալը՝ կամ տրտամա
 մի զընկերու ըն քանահճեր՝ որպէս զան
 Մի քորբարեցն՝ չոր առաւոցն՝ բղկերպա
 մի բառեզճոճամ՝ վեհին տեսցեն՝ ոնկ խո
 Ոն ծարաւ՝ աղբեր գիմեա՝ յօժարա
 և ըզարտքեալ՝ միտաղ արբուսցեն՝ բանիւք ուս
 Ոն լուսոյ՝ ծարման յրատակ՝ արեգա
 նոն բղհոգւոյգ՝ աչքս բացցեն՝ սնուողա
 Մի յայլասեա՝ յաղգաց գարշիւր՝ խնդրօղբ ուս
 մի յաղքատաց՝ մեծամբռիւր՝ ոնկ իշ
 Եւ առ ի քեզ՝ ոնկ ի վշտ՝ վարդ հոտե
 թէ զոք անօթ՝ չնարհաց տեսցեն՝ և պատուեա
 Մի ծուլութիւն զանդաղեցիս՝ ոնկ զան
 Զ զանդաւատան՝ հոգւոյը թողցեն՝ ոնկ խո

կան.
 կան.
 կան.
 կան.
 թե.
 թե.
 թե.
 կան.
 կան.
 բան.
 կան.
 կան.
 բան.
 բան.
 բան.
 ասան.
 կան.
 ման.
 կան.
 կան.
 ման.
 խան.
 ան.
 կան.
 բան.
 այն.

Մի ապագած՝ զսիրտդ արատցես՝ բանին սեր ման.
 և մի փշթեր՝ անտառացիս և հեղձա կան.
 Մի ձոնապարհ՝ տոկոյ լիցիս դու և կո խան.
 գայս՝ ի բանից՝ փրկչին ու պիտ՝ սուակա կան:
 Բայց որ զարուհեստս՝ այս նախատեն՝ իբր անպի տան.
 որ ի մերոցս՝ ազգաց թողնալ արատքո՛ւ ցան.
 Եւ քոցոցիկ պատճառ ունին՝ խորհրդա կան.
 զի շարաշար՝ ուտմուք յովանց՝ խառնակե ցան:
 Եւ ոքք լիմար՝ միտք սրմին՝ ծանօթե ցան.
 նոյնք իմաստուն՝ զանձն և ներհուն՝ համարե ցան.
 Բզ տեսութի միտաց ունին՝ յոյժ ավանա կան.
 և ի գրոց՝ սրբոց լուռով՝ ոչ փառե ցան:
 Սրբօք զանձառ՝ խնամք սիրոյն՝ արարչա կան.
 որ արուեստի՛ւ ետ ի բնութիս՝ այս և զա կան.
 Օ ի ի գոյիցս՝ եզականաց՝ և և զմա կան.
 զգոյացուցիչն՝ անեղ ու սցուք՝ անապա կան.
 Օ լոյն աստեղաց՝ բնութեն ասեն՝ յարմարա կան.
 ի խանարար՝ զնոյն ներգործել՝ անբանա կան.
 Եւ և զմերն՝ իսկ շարժութի ի խանա կան.
 առ ի նեցրոյ՝ նոյին կարգեն՝ բնաւորա կան.
 Բայց որ զուական՝ գործւոյն ունին՝ օրսորդա կան.
 և յաղաղութե՛ ծովէ որսան՝ ինչ պատուա կան.
 Եւ ի ցամուք՝ տեղէ նստին՝ հանդարտա կան.
 և քղխտանն՝ ի բաց բնաբնն՝ պատրաստա կան.
 Սա՛մ որ հրմուտք՝ են արուհեստից՝ բրժըշեա կան.
 ի յողնակի՝ ծաղկանց վնին՝ հաւարա կան:

հոռի
զանցի

Օ ի զգամանակս իմ՝ կորուսի՛ յոյժ անպի
և վատաւիոց՝ մըշակ եղէ՛ անշահ

Օ մասունս հոգւոյ՝ ունայն թողի՛ անգարգաւ
և քզմապա՝ աղբիւր խցի՛ տռանց բլրի

Օ ի որք արեան՝ են միբձակացք՝ և սղոս
զեա ստիպէին՝ ի հոգո ունայն՝ աշխարհաւ

Յոր փութային՝ նորա չէղէ՛ ինչ օգնա
և ոչ սրտիս՝ իմ բաղձանայ՝ նորա նք

Օ ի որ մարմնոյ՝ էր ցանկալիք՝ նոցայն էր
և ինձ թողուլ՝ զոցնալիսի փոյթ՝ սիրել ըզ

Դորա որդտիս՝ իմ տենչանայ՝ ոչ ըզա
և ես նոցունց՝ հետեւելով՝ եղէ ան

Օ ի ի յերկրիս՝ յորում էի՛ տընկոյ նք
ոոցա պըտուղք՝ իմ փատաւիոցն էր անպի

Եւ որք պտղոցն՝ քաղցրոճաշակ՝ ոչ բաղձա
և ոչ ի տունին՝ իսկ զթալով՝ տանին դար

Այ ցնորիկ՝ բարձի թողի՛ զձաշակն ուս
և զանձն ի գործ՝ ետու հոգոց՝ աշխարհաւ

Թէպէտ անձուկ՝ որաիս՝ նեղէր՝ տաղճապաւ
և ի խորոց՝ սրտէ հընչէր՝ ձայն հառաչ

Եւ որ ի դէպ՝ հատակն ուսմուն՝ և մանկա
երբէք և ոչ ինձ պատահի՛ քանդի ան

Եւ առ ի նոցն՝ սիրով դառնում՝ յոյժ ըզա
և վերկնային՝ զարդուն ձառեմ՝ ներբողա

Օ որ առ տեղեաւն՝ քեզ ծանաւցի՛ բանք մարմնակամ
մոցն եղանակ՝ առ փոխելոյ՝ քեզ հոգե

տուն

կան

կան

ման

կան

կան

կան

ման

ջան

բան

ցան

բան

ման

տան

նան

ման

ման

կան

կան

ման

կան

ցան

կան

կան

կան

տան.

բան.

բան.

կան.

կան.

կան.

տան.

ջան.

ջան.

յան.

կան.

յան.

յան.

յան.

յան.

կան.

կան.

ջան.

կան.

ման.

բան.

կան.

կան.

կան.

կան.

կան.

Դու

Ու Երանելի՛ ձեզուն յարկի՛ այդ մեծի

'ի բարձրելոյն՝ բանէ ձգեալ՝ ո՞ր խո

Երբոհի՛ տեղից ազանց՝ ժողովա

որք 'ի ծոց քո՝ սրբութեանիկն՝ խորսմանա

Դու յարկ մեծին՝ ձեռամբ շնեալ՝ արքայա

ջահք՝ 'ի բարձանոյ՝ 'ի քեզ կախեալք՝ անշիջա

Դու անխառնա՝ ծաղկանց լուսոյ՝ մեծ բուրա

որք յանդաստան՝ քո գեղեցիկ՝ ծաղկազրե

Ու թէ միայն՝ քո պարանոց՝ դարբարե

սոյ բոխոնդակ՝ մարմին և անձն՝ շքեղա

Յոյժ մեծութի՛ քո հրաշագիշ՝ անշափա

հանդերձրո՛ նուրբ՝ և պատմութեան՝ քեզ կարգե

Ու թէ միայն՝ կրկին տկունք՝ որք ձոխա

ռլ յոգնակի՛ ակունք լուսոյ՝ շարազրե

Եւ՝ մարգարեխորա՛ լուսափայլ՝ որք յեւե

քնդ գիշերոց՝ տպտախտափայլ՝ ջահ ձախրա

Իսկ 'ի տունէ՛ բազմափայլուն՝ բոց կայծա

յոր գիշերոցն աղբա՛ փայլունքն՝ ծածկե

Դու անբարբառ՝ և միշտ լինիս՝ պատմողա

դք գեղեցիկ՝ յօրինողէն՝ որ անաս

Օպար միայն՝ մեծին դաւթի՛ տարմուտ

և տաքեալքն ծր պօղբա՛ դարմանա

Դու վարդապետ՝ մեզ ռոտուցիչ՝ անխօսա

'ի քեզ ունիս՝ տաք լուսեղէն՝ քնթերցա

Տաք քո խօսունք՝ մեզ խորատիչ՝ անձայնա

որք են մաստանց՝ դործ բարձրելոյն՝ անհասա

Դու օրինաց՝ տախտակ գրոյն՝ որ բնա
գոր ընծեռնումը՝ հասարակաց՝ օրէիք մնոց

Ի շարժմանէդ՝ մշառխաղաց՝ անկայա
ղանշարժեկին շարժօղ բնաւիցս՝ որ, ուր մ՝

Յարարածոցդ՝ համադուևար՝ քա տարբու
զարոհեստաւ օրն՝ սը հրահիւթիցն՝ անտնու:

Պաշտօնիս իմաց յաշխարհէն եւ վարժեալ
 արեւմտաւորսն՝ զմեզ յարկնեան եւ բանալ

Վառ ի ծոց քո՝ զմեզ ամփոփեսա՝ ծնողանք
բղիճունք բարեհաջ՝ մեզ ընծայես՝ փարթամն։

Պէտք մեզ դպչեալ՝ դատարարակ՝ որք ման
Ժամանակիս՝ ըզմեզ իրաւեա՝ պատարար:

Հրդոյ ցարկունք՝ կայծակնաթափ՝ փայլառա
 ՚ի ծոցս ամպոյ՝ հոգևոյ հօսեալ՝ հուր կիցս

'Ի ճընշմանէն՝ աստորիկ փայլեալ՝ նիւթ կոյծա
 և սրատառ մամլը՝ թնդմամբ որստ բնշոտտա

Իսկ լուսաւորըն փոքր իշխան՝ գիշերա
խաւարային՝ ժամուն՝ իր քսն՝ մեզ տնտես

Սա ցորինացին հընոյ բերէ՝ ըզինրպա
որ մոյսեսիւ՝ տունն ագգին՝ խորակէ:

Լոյս գիշերոյ՝ ժամանակին՝ աղօտա
մինչեւ ծագեայ՝ չէր արեգակն՝ արդարեւ

Եւսիմեն որ ոչ կարէ ճադել զլոյս հանրա
այլ գիշերոյ՝ մասին նուագ՝ փայլողա

«Իշխե և օրէնքն՝ որ տոճան տոհմին՝ աբրահամ՝ եան։
 Եւ օգնէին՝ ապա յայտնէին՝ զմեղրս մարդ։ Եան։»

ស្រុក.

Купцы

Буде.

Lyons:

မှတ်။

မှူး

ကုမ္ပဏီ

မှတ်ချက်

ស្រី.

400

Ames.

Будем

Lucina.

ဟူ၍

ဟုတ်.

Amesbury

Am. 19.

London :

1111.

Κυριακή

Amn.

RT.

Amf.

Exhib:

h. m. 1.

humb.

1234

Լ՝յլ և աստեղք՝ համագումար՝ շարունա կան.
 որք ընդ լուսնին՝ խուսիք և կաճառք են յողնա կան.
 Օ մարդարէից՝ դասքն երջանիկ՝ որք մարքե ցան.
 ընդ օրինացն յունատու՝ մարդկանս ւն.
 Լստեղք ճեմն՝ յերեկոյին՝ ժամուն սկըն ման.
 կարգ ըստ կարգի՝ խաղան՝ ի լոյսն՝ առաւօտ եան.
 Սինչ արուսեակն՝ առաւօտուն՝ լուսոյն նը շան.
 որ արունեալի՝ տոյ դարձաւեանն՝ արեգա կան.
 Լյսպէս և պարք մարդարէիցն՝ որք ընտրե ցան.
 ի նը հողւոյն՝ ճրագունք լուսոյ շնորհաց լու ցան.
 ի մովսես՝ մինչ ի յօժեպն՝ տօնը բան.
 ի խաւարի՝ կռապաշտութե՝ լոյս ծագե ցան.
 Տաճրս մեծի՝ պսամ աշխարհի՝ որ զգայա կան.
 պատգամախօսք՝ և լուսաբերք՝ առաքե ցան.
 Սորա զխորհուրդ՝ անպարսպիծն՝ անու թե.
 յողիս մարդկան՝ նըշուլեցին՝ լուսոյ նը ման.
 Սինչ արուսեակն՝ արեգականն՝ արդարու թե.
 հինն օրինաց՝ աւարտողի՝ նորոյս սկըզբ ման.
 Սա յողհաննէսէ ամիրդին՝ զաքարե եան.
 որ կարապետ՝ անորդոյն՝ էր դարձաւ եան.
 Լոյն և ճրագ՝ շնորհօք վառեալ՝ օրինա կան.
 մըխիթարիչ՝ խոր դիշերոյն՝ և թախծա կան.
 Լէ գիշերոյ՝ հաւ քաղցրախօս՝ և զոճարձա կան.
 զարթուցանող՝ մարդկան՝ ի քնոյ՝ թմրողա կան.
 Վարձեալ և այլ՝ քեզ օրինակ՝ յարմարա կան.
 անմեղ մարդկան՝ որք և մեղօք՝ խաւարա նան.

Սա յարե ելս՝ գողով բողբո՝ իսկ ՚ի լըբ
 և առ սակաւ՝ սակաւ խաւար փոխարկա
 իսկ յարե մուտրս՝ կոյս բողբո՝ լուսոյն ու
 առ փոքր փոքր՝ աճմամբ ՚ի լոյս՝ զոճարթա
 'կըմանաղէս՝ մինչդեռ է մարդն՝ անմեղա
 արդարութե՝ գործովքն՝ ՚ի լոյսն՝ է հոգե
 իսկ թէ մեղացն՝ ըստոճեքք՝ ՚ի նմա՝ հղօրա
 արդարութե՝ լուսոյն նըշալք՝ տգեղա
 'ի կատարել՝ բարեցն լինի՝ նա լուծա
 և հեշտութե՝ ակտիցն մուտք՝ ՚ի նրմա բա
 Ընդէն բողբո՝ մատունք հոգւոյն՝ տգեղա
 և յարե մուտրս կոյս լինի՝ դիմեցա
 իսկ թէ ծագէ՝ ՚ի նմա շնորհքն զըզլա
 մինչդեռ ՚ի մէջ՝ մեղաց նստի՝ վարանա
 Բա չարաչար՝ մեղսն լինի՝ նա խոստո
 և յառաջին՝ փառացն գայ՝ ՚ի կեբոյս
 Ըստ քեզ դպրոց՝ աղիափետոյ՝ ող ման
 'ի յանբարբառ՝ տառիցն երկնի՝ նըշան ու
 Ըսլ և զպոցծառ՝ լուսոյն աղբիւր՝ միշտ հոսա
 ըզգեղեցիկ՝ ակն աշխարհի՝ լոյս ցուցա
 Օնա ՚ի կամարբա քո բերես՝ ջահ փայլա
 որ գիւրակուրն հրոյ բաշխէ՝ բնաւից սի
 Սա մեզ խրատ՝ օրբատօրէ՝ քարոզա
 ըզմահ և գիւեանք՝ օրինակէ՝ դէմ՝ յանգի
 Բաւաւտուոն՝ ծագմամբ ըզքնունդն մայրա
 երեկոյին Թաղմամբ ըզմուտն՝ ՚ի գեբեզ

ման.
 կան.
 նայն.
 կան.
 կան.
 կան.
 նան.
 նան.
 կան.
 նան.
 նան.
 կան.
 կան.
 կան.
 վան.
 քան.
 կան.
 կան.
 կան.
 աան.
 կան.
 ման.
 կան.
 ման.
 կան.
 ման.

Կան. Կրտսեր
 բան. Խոսեալ
 Կան. Խոսեալ
 Կան. Խոսեալ
 բան. Խոսեալ
 Կան. Խոսեալ
 ման. Խոսեալ
 Կան. Խոսեալ
 Կան. Խոսեալ
 Կան. Խոսեալ
 ման. Խոսեալ
 Կան. Խոսեալ
 բան. Խոսեալ
 Կան. Խոսեալ
 Կան. Խոսեալ
 Կան. Խոսեալ
 բան. Խոսեալ
 Կան. Խոսեալ
 բան. Խոսեալ
 բան. Խոսեալ

Սա զօրինակ՝ բերե լուսոյն՝ աներա
 որ ՚ի ծոցոյ՝ հօր է ծնունդ՝ որդի և
 Յարե եղիյ՝ զեղով ծագէ՝ փեսացա
 տրագապէս՝ ընթացս առեալ՝ հըսկողա
 Օտարեգահանն՝ պղտորութեն՝ պատմէ քզ
 զաննիւթ լուսոյն՝ մեզ քարոզէ՝ լոյս եղա
 Սա ծագելով՝ յարե եղիյ՝ լուսոյն կող
 որդէս ծննդեամբ՝ բոնն ՚ի հօրէ՝ անձառա
 Սա նիւթս կան՝ օղով լինի՝ պարագրա
 որդէս աննիւթ՝ լոյսն մարմնով՝ բնութիւն մարդկան
 Սա ստեղծութեն՝ լոյս համարելու՝ անմարմնա
 որ օղովն՝ մարմնոյ եղև՝ պարունա
 Ոչ ՚ի բնութիւն՝ լինէ փոխեցաւ՝ արանք
 ողլ զոր յառաջն՝ էր անմարմն՝ և սկզբնա
 Եղևս ծնունդ ըն հօր որդի՝ որ լոյս և
 ՚ի յարգանքի՝ կուսին մարմնն՝ առ թանձրա
 Սա է նա՝ պատմաւ ըն հօր՝ նոյն էա
 նոյն է և մարդ՝ որդի կուսին՝ ծնունդ մարա
 Եւ որդիս զլոյսն՝ արեւու յանութ՝ արեգա
 ոչ թէ կրկին՝ զնա անունն մը՝ բաժանա
 Եւ մի և նոյն՝ իսկ տեսանէ մը՝ անգաղա
 զլոյսն անմարմնն՝ և զիւր սնութեն՝ ոք օղա
 Եղևս փառաց ըն հօր ծաղումն՝ և կերպա
 որ ՚ի կուսեն՝ զլեցաւ քզկերոյ՝ ծառացա
 Ոչ թէ երկուս՝ որդիս ստեղծէ՝ կամ կերպա
 ող մի և նոյն՝ խոստովանիմք՝ զնա ըն

Եւ որ ունէր՝ զբնութիւնն հօր՝ հասարա Կան.
 նոյն և ըզդէմ՝ առանձնակի՝ և յստիա Կան.
 Կա՛նքն էառ՝ ժամանակաւ՝ զբնութիւն մարդ Կան.
 այլ և ըզդէմ՝ ճշմարտապէս՝ առանձնա Կան.
 Ընդ ոչ յերկուս՝ իսկ քաժանի՝ բնութիւնն Բան.
 և ոչ իրրկին՝ ապիւ ըզդէմն՝ որդա Կան.
 Ընդ մի և նոյն՝ է մարմնացեալ՝ անձն Բան.
 բնութիւն գիմաւ՝ առանձնութիւնն միտ Կան.
 Ոչ անմարմին՝ բնութիւնն եղև՝ այլայլա Կան.
 և կամ՝ մարմնոյ՝ ինչ թանձրութե՛ն՝ փոխարկա Կան.
 Ընդ կատարեալ՝ բնութեց և իրողց՝ նոր խառնրման.
 միաւորեալ՝ անյեղապէս՝ անձառա Կան.
 Սարդ լինելով՝ բոլորովինք՝ անձն Բան.
 և ըզբնութիւնն՝ իւր պահելով՝ անշիթթա Կան.
 Ըճացեալ՝ բոլոր բնութիւնն ազամա Կան.
 և զգոյութիւն՝ իւր ոչ թողեալ՝ ըզթանձրա Կան.
 Իւր ճշմարիտ՝ և բարեփառ՝ ուղղադա Ըան.
 և ի յերկորին՝ սիւն հաւատոյն համոտառա Կան.
 Ոն թռչունք՝ երկու թև օք՝ յօդ սրա Ծան.
 արագապէս՝ զօգըն հերձեալ՝ բարձր ընթա Ծան.
 Եւ որպէս մարդ՝ որ կենդանի՝ և բանա Կան.
 յերկուց ոտից՝ կայ հաստատուն՝ անսխալա Կան.
 Ընդ սպէս և դու՝ զբան հաւատոյն՝ անօրինա Կան.
 այս երկորումք՝ բարեխաշտեա՝ փառաարա Կան.
 Ընդ մի բնութի խոտտովանել իմ միտ Թե.
 ոչ ուրանալ՝ որոց եղևն՝ իմ գոյու Թե.

Լ՝յլ զի յերկուց՝ կատարելոցն միա կան.
 ոչ բաժանել՝ ոչ խառնակել՝ շրիթա. կան.
 Լ՝եր գեղեցիկ՝ զեռնոյր արի՝ հըսկայա կան.
 և զերկոսին՝ զէնս ըզգեցիր անվճարա կան.
 Դ՝թընամեաց՝ յոր պապահիս՝ մարտ խըմբա կան.
 լն պիտոյից՝ արկցես ՚ի գործ՝ գիպողա կան.
 Բ՝ջ ճանապարհ՝ ուղիղ գնացես՝ արքունա կան.
 զի յերկոսին՝ կողմանքն են փուշք՝ խոցոփա կան.
 Ո՞ղ կամուրձ՝ վերայ գետոց՝ յորդահո Կան.
 զառ ՚ի վերոյ՝ նոյն և ներքնոյ՝ ջուր հեղձա կան.
 Լ՝յլ դու զմիջինն՝ ընթանալով՝ նըբակա ճան.
 ՚ի յերկոցունց՝ կողմանց մնացես՝ անվնասա կան.
 Ս՝ի բաժանելը՝ զքնուի բանին՝ սրռա կան.
 Ըստ նեպոտրի՝ չարափառի՝ վատթարն ուս ման.
 Ո՞չ ՚ի մարմին՝ Բանին բնակել՝ նախատեղձա կան.
 և շարացար՝ ասել ընուիք՝ բաժանա կան.
 Ս՝ի զիկրս և զգործս՝ ինչ իմասցիս՝ երկաղա Հան.
 անձուեն և մարդկուեն զանա զան.
 Լ՝յլ մեկնոյն՝ իսկ փրկագործ՝ տնօրինա կան.
 զոր իւր մարմնովն կատարեաց՝ անձն բան.
 Ո՞ղ և իւր՝ է իսկ մարմննն՝ անզատա կան.
 նոյն է և կիրք՝ մարմնոյն և իրք՝ ներդործա կան.
 Ո՞ղ և մահ՝ խաչին զոր կըրեաց՝ անսրբա կան.
 Ըզ չարչարանս՝ մարմնոյն զկոցումն՝ գեղարդ եան.
 Լ՝ջութեն՝ աստ վստահ՝ անխռովա կան.
 շի է անձ՝ մարմին առ բանըն խառնը ման.

Մարմին հոգեով մտաւորեալ՝ միտք բանա կան.
 ցի բոլորովն՝ անասցին որդիք մարդ կան.
 Եւ մայր միայն՝ ունի յերկրի՝ իւր ստեղծա կան.
 ցի մէջ կալցուք՝ հայր ՚ի յերկինս՝ անեղա կան.
 Եւս կոչեցաւ՝ որդի մարդոյ՝ արնաեա կան.
 ցի մէջ գնձ՝ հայր կոչեսցուք՝ մեզ շնորհա կան.
 փութատեցաւ՝ նա ութ օրեայ՝ ըստ ուխտին եղ ման.
 մեզ հոգեւոր՝ թլիստուլթի՝ տալ մօքբա կան.
 Վտառսնօրեայ՝ եկն ՚ի տաճարն՝ աւուրց լըր ման.
 ին օրինացն մովսէսի՝ արդէս գրե յան.
 Վատարաքօք՝ ընծայեցաւ՝ տն յանդի ման.
 հօր ՚ի դարձունս՝ ընծայելով՝ զընուլթի մարդ կան.
 ՚ի յեղիպոսս՝ յոխէփ տանէր՝ փախըստա կան.
 ցիստպարտուլթին՝ առնել անտի՝ հարածա կան.
 Կանուկն աճէք՝ և զօրանայր՝ ըստ կարգի աճ ման.
 ինաստուլթի՝ լի և շնորհօք՝ անա կան.
 Օգն օրինակ՝ նիւթ ըղղալի՝ արեգտ. կան.
 օր առ ստիւա՝ ստիւա ծագէ՝ զբոյսն իւրա կան.
 Եղինայ՝ ս և բանն ի հասակին՝ իւր մարմնա կան.
 զանային՝ փառսն փայլէր՝ ըղղորկա կան.
 Քի իերակիօք՝ յանձն առ սրնունդ՝ տըղայա կան.
 նայն պարզեւեայ՝ մեզ կեցակուր՝ ըզ հոգե կան.
 Օյմն երեսուն՝ ծածկիաց ըղիստսն՝ անա կան.
 ցայ մկրտիլ՝ առ յովհաննէս՝ ՚ի յորդա նան.
 Ինքն քաղցեաւ՝ և ժոյ Պալեսայ՝ համբերա կան.
 զանժաւ՝ ճաշակըն բըժըշկեաց՝ զանժուժա կան.

'Կոյն և փորձի՝ 'ի փորձողէն՝ անյողծա կան,
 զի զնախահայրն յաղթող ցուցցէ՝ և զօրա կան,
 ինքն էր անձ՝ համայն և մարգ՝ ճըմարտա կան,
 որ 'ի քաղցնուլն՝ ոչ ճաշակէր՝ անժուժա կան,
 Եւ ճաշակէր՝ առանց քաղցի՝ իշխանա կան,
 զի կամաւոր՝ ցուցցէ ըզկիրան՝ և վըրկա կան,
 Թէսէտ քաղցեալ՝ որպէս զմարգ՝ կերակրա կան,
 բայց ըզքաղցուն՝ ժամն անցաւցեալ՝ անձա կան,
 Յերեւելիսրդ մի՝ կացցես՝ դայթակղու կան,
 այլ ամբարձցիս՝ յիմանալիս՝ գերունա կան,
 Սաստակեցաւ՝ յուղի գընալովն՝ աշխատա կան,
 այլ 'ի վերայ՝ ծովուն քայլէր՝ Թեթիսա կան,
 Օարաւեցաւ՝ այն որ ծովու՝ եդեալ սահ ման,
 այլ ինքնակամ՝ ետ մեզ ըզջուր՝ կենդանա կան,
 Քահաւ իծեալ՝ լինէր ազգէն՝ 'ի հրէա կան,
 բայց 'ի միջոյ՝ նոցունց գընայր՝ յօդ վերեա կան,
 Իընջեաց քընալ՝ լն օրինի՝ որդւոց մարդ կան,
 այլ արթնուածք՝ սաստեալ տլեացըն աւայ հրա ման,
 Տըգիտացաւ՝ նրման մարդոյ՝ անդիտա կան,
 այլ առ յապա՝ տոճող բնուէս՝ է զիտու Թե,
 Եւ տըրտմեցաւ՝ կըրիւք բնու Թեւ՝ աղամա կան,
 զի զտրտմեւ Թի՝ մեր դարձուսցէ՝ յուրախա կան,
 Այլ վերստին՝ տալ մեղ ըզգըտխան՝ անմահական,
 որ ճոխանայր՝ աղամլն հին՝ անդ փափկա կան,
 'Ի սիրելոյն՝ արտասուեւլով՝ առ դերեզ ման,
 անձաբար՝ կոչեաց զմեռեալ՝ չորեքօր եայն:

Բրտաստէնովն՝ եցոց ան մեզ՝ դու թ սիրա կան.
 ջնջեաց զարտօսըր յերեսաց՝ մըր ամե նայն.
 Ի պտակեցաւ՝ ի ծառայէն՝ ձեռաց օտեղծ ման.
 Ծառայ օտնել՝ ըզբանսարկուն՝ ետ մեզ հրա ման.
 Թուք ընկալաւ՝ ի բերանոց՝ սղծոց մարդ կան.
 Ե փչեաց ի դէմքս մեր զհոգին՝ անա կան.
 Ի երեսցաւ՝ ի յանիծից՝ փայտըն մահո լան.
 Ղնելով զմեզ՝ ի յանիծիցն՝ օրինա կան.
 Սեռաւ մարմնով՝ մահկանացու բնու թիւ մարդկան.
 մեռոց ըզմեր՝ մահըն մահո՛ւմբն՝ անմահա կան.
 Թաղեցաւ՝ յերկրի մարմնովն՝ ի գերեզ ման.
 Իսկ միութիւն՝ բռնին մինալով՝ անապա կան.
 Լջ ի դժոխս՝ մերով հոգւովն բանա կան.
 որ լէ բանին էր միացեալ՝ անզատա կան.
 Երեքօրեայ՝ իսկ յարուցեալ՝ զստ բանին խոստման.
 ըզյարութե՛ն՝ տալով մեզ յոյս՝ անապա կան.
 Համբարձաւ՝ առ հոյր ի փառսն՝ իւր սեփհա կան.
 ըզմեզ ընդ իւր՝ փառաւորել՝ անզուգա կան.
 Եւ յոյն հայրենի՝ փառօք դալոց՝ է ի վախ ճան.
 բնաւ կենդանեաց՝ և մեռելոց՝ ի դատան տան.
 Ոմանք ի հուքն՝ իսկ առաքին՝ անշիջոտ կան.
 և այլք ի փառս անպատուոմն՝ անզրաւա կան.
 Յայնժամ՝ զքեզ՝ իսկ պատուեացէ՝ սիրողդ ըզ բան.
 և զըթութիւն՝ իսկ հայեսցի՝ յանձնս անար ժան.
 Եւ որք սիրով՝ յայսմ՝ բանից՝ ինչ վարժե նան.
 նորա ի փառս՝ աջակովմանն՝ պայծառա նան.

Օ՛ր ընդ սրբոցն՝ արժանացեալք՝ դու մար լըք փն. Երբորդու թ լ ը ն տալ զփառս՝ մի շտանվաթ ճան. Ի՛նչ որս և ես՝ փայտս անառաթի՝ և զօտս փն. Երգեմ ք զփառս՝ անծութեն՝ անյրտ փն.

[Handwritten musical notation]

ոյն է գլուխ՝ որ է պար
քույն պարանոց՝ բարեկա

Եկաւնորն ուսք՝ որ է զամ

այս և բերեանա՝ դարնան ծա

Խեցդեմիսն հայք լինչն առ մար

ամիս ծն է կողք՝ ամիս

Արդան որովայն՝ ելլադու

ամառն առնեն՝ այս կենդան

W^o h n t [ð h k n l n p' j h p t m

կարծ՝ն երանքն՝ խոսրա

Նշեցնաւ որն իշումն

այս անդամքն է առ մար

Ինչպէս ասանկէ՝ այս Կէնդու

၀၃၂ ရွှေဘိုတို့ နတ်ကျောင်း

1784

21/2

why.

112

764

144

glt

512

Ship

100

342

122

५४२

142

 $\frac{1}{2}p$

24
Folio

Օ ի արեգակն՝ առ կենդա
 վոխէ զորակն՝ իւր բնթա
 Մ յծեղջիւրօն բարձրն է ասո
 ջրհոսըն սրբունքն՝ եղիտա
 Չուկն ոտից թաթթբն ու հըն
 ձրմեռն առնեն՝ սրս կենդա
 Տէր առաքել՝ զրեցի զայս
 ՚ի յայանութի՝ միշտաց մարդ
 Օ ի որ լուսն՝ ճարտարա
 ՚ի քննութի՝ բանիս փաւ
 Անդանակիրս քն՝ երկոտա
 և զիօթն աստեղս՝ մուրա
 Որք առմիմանս՝ երթան և
 և աշխարհի՝ զաղղումըն
 Հանճարամիտըն հաւտ
 և զմեկնութիւն՝ և ս իմա
 Բզդմունք չարեաց՝ և բարու
 ըստ արժանեց՝ սորք մեղ
 Ո՛չ ինչ կարեն՝ առնել ըստ ինք
 այլ յարարչն՝ առեալ մեղ
 Օ ի տմենայն՝ իր բառ բնու
 զործ ինչ ունի՝ առանձնա
 Հարցն այրելն՝ է բընա
 և լոյս բաշխել՝ աչաց մարդ
 Մ յայէս սոցա՝ աւանդե
 առեալ զաղղումն՝ յաշխարհըս

Եկբդ.
 ցիւք
 րիք.
 ցիք.
 զիկք.
 նիք.
 բան.
 կան.
 նան.
 թան.
 սան.
 կան.
 դան.
 տան.
 տան.
 նան.
 թե.
 դան.
 եան.
 տան.
 թե.
 կան.
 կան.
 կան.
 ցան.
 տան.

Ասան Եօլին Տուրբալայն, Խ Երջոտասան Բենդունդիլիլայն,
Եւ Դրա որոց Են, Կամ Դրալէս Ընկունան, Խ Կամ ԳԵՊԷ Ե
Գործի Դոցու:

Ասան Եօլին սատեղք՝ մարա

Կենդանակերպք՝ երկոտա

Ըստ իւրաքանչիւր՝ յատուկ անո

ղաղղումըն տան՝ որդւոց մարդ

Հինգ Ե կրկին՝ երկուս մի

երկոտատան՝ Եօլմանե

Անն մարալ՝ Ի յերկո

մայն երկուքն՝ Ի մին մին

Այսն ընդ ձրկանըն զօհա

կըշիսն և ջրօհոսըն մոռլթա

Ատրիճն ո՛ւ տղծեղջիւրըն մառե

միտն առ իւծն՝ ստի շամ

Ընդլնաւորն՝ իտն զօհա

յուլն եկաւորն՝ օտարի

Իսկ խեցեւտինըն՝ զամա

երկուսն յատուկ՝ հացոց աղ

Իսկ զյատուկթի՝ մարա

Թէ՛ որպէս զընան՝ յիւրեանց զօ

Աի մի սլատեն՝ Եօլմանե

ղերկոտասան՝ աղգ կենդա

Օօհալ սատըն՝ առաջին զօ

Ե տանուտէր՝ նախկին դա

կանք.

սան.

էան.

կան.

այն.

քեան.

սան.

սան.

լին.

լին.

լին.

սին.

լին.

տին.

լին.

զին.

կին.

տին.

քին.

նին.

տին.

լին.

Սա հասարակ՝ ըզկենդա
 զճարեալ պատէ՝ յերեսուն տա
 Երեսուն ամիս՝ զվի կենդա
 երեսուն օր մին՝ աստիճա
 Օ ի ՚ի կենդանիսն՝ յատուկ մին
 դոյ յաստիճան՝ երեսնե
 Սա բնութիւն ցուրտ՝ է և չո
 չար՝ բոց խառնի՝ յոյլոյ բա
 Սա դոյն ունի՝ յատուկ դե
 կոյն է և ձուկն՝ իւր կենդա
 Տիւտ ՚ի մարդին՝ սե մաղ
 օրն իւր շարաթն հին կիրա
 Ունի զհաւատ՝ հրէից ազ
 մին՝ ՚ի կէս օրն՝ է ՚ի կու
 Իսկ երկրորդ աստղն՝ է մուշթա
 տա է կարգեալ՝ յերկրորդ գօ
 Է տանուտէր՝ երկրորդ դա
 բնութիւն բարի՝ ամենե
 Սա ջերմ՝ և գէճ՝ է անդրա
 ընդդէմ չարութե՝ երեւա
 ՚Ի սա կենդանիքն՝ ամենե
 երկոտասան՝ ամբ վրձա
 Նոյն քան ամիս՝ կենաց ՚ի նը՝
 և նոյն քան օր՝ յաստիճա
 Որակ ունի՝ ըսպիտա
 Կշիռն և ջրհոսն՝ իւր կենդա

նին.
 ըին.
 նին.
 նին.
 մին.
 կին.
 ըին.
 ըին.
 ղին.
 նին.
 ձին.
 կին.
 զին.
 սին.
 ըին.
 տին.
 ըին.
 ին.
 տին.
 կին.
 քին.
 ըին.
 մին.
 նին.
 կին.
 նին.

118 35

20

118 35

Տիրէ 'ի մարդքն ոս լեր
ունի սա քօր՝ հինդ շարտ

Մենչ 'ի կէս օրն կայ 'ի կըշ
ունի զհաւատ՝ քըբխառնէ

Երբորդ մառեխն է դժնայ
կարգաւ ունի՝ զերբորդ գ

Սա տանուակէր՝ երեք դա
շարաքնութի՝ ամինեւ

Օ կենդանակերպն՝ 'ի միա
տաքի ու կէս՝ պատէ զնո

Բմիս ու կէս՝ կենաց 'ի նը
ւ օր ու կէս՝ յատարիծա

Սա բնութի ջերմ՝ է և չո
ղոյնն իւր կարմիր՝ ամենեւ

Բրիւնահեղքն՝ 'ի սա ծնա
ւ դապ չարեայն՝ իմիա

Տիրէ մարդոյն խարստաշ մաղ
երեք շարախն է օրնո

Մենչ 'ի կէս օրն կայ 'ի կար
ե այծեղջիւրն է յետ նո

Ունի հաւատ՝ զանհաւա
ւ յաջողէ՝ չարապոր

Օ ի նմ չարք որ լի
յատուկ այս աստղըս՝ ձընա

Չորս արեգակն է լուսա
շամն անուանի՝ յայլոց կար

դին.

լծին.

աին.

ին.

ին.

տին.

լին.

ին.

սին.

սին.

մին.

նին.

րին.

ին.

նին.

սին.

ձին.

լին.

ձին.

լին.

տին.

ձին.

նին.

նին.

ձին.

դին.

Անմէ յառօր՝ ի չորս դօ
 է տանուտէր՝ չորրորդ դա
 խնութեամբ բարի՝ է սա կըբ
 լուսապայծառ՝ և ջերմաց
 Օ կենդանակերպան՝ ի միա
 սա վըճարէ՝ ի մին տա
 Եւ մին ամիս՝ կենաց առ
 մին օր յամէն՝ աստիճա
 Սա Թաղաւոր է իւր աղ
 մայն առիւծն՝ իւր կենդա
 Տիրէ՝ ի մարդըն սա սրբ
 է յատուկ օրն՝ իւր կիրա
 ՚Ի հաւատոյ միտս է սր
 ճըմարտապայնն՝ ըստուգու
 Զիւղըն զօհրայն՝ է ըստ կար
 ՚Ի հինգերորդ՝ կարգեալ դօ
 սա տանուտէր է հինգ դա
 ինքըն բարի ամենե
 Սա բնութ զէջ՝ մասն ինչ ջեր
 ուրախարար՝ յամենե
 Սա կէս տարի՝ պատէ զդօ
 և կէս ամիս՝ ի մին կեր
 Սէս օր կենաց՝ յաստիճա
 խայն և աղեղն՝ իւր կենդա
 Երեկամանց՝ տիրէ մար
 օրն իւր յատուկ՝ է ուրբա

տին.

ըին.

կին.

ին.

սին.

ըին.

մին.

նին.

դին.

նին.

տին.

կին.

մին.

Թին.

գին.

տին.

ըին.

ին.

մին.

սին.

տին.

սին.

նին.

նին.

դին.

Թին.

Բայց սա ունի՝ գհաւատ տաճ՝
 շնացող պրճ՝նող՝ նըման նս՝
 Արհրամով՝ որպէս նո
 բայց կու սիրէ՝ զկաղաղոս
 Վեց օտարիտ՝ ի վեց դօ
 և տանուտէր՝ ի վեց դա
 Օգնէ բարւոյն՝ այլև չա
 բայց զգիտուեցն՝ ազդէ հո
 Սա միշտ շրջի՝ ընդ արև
 վասն այն երկար՝ ոչ երև
 Երեք ամիս՝ պատէ ինք
 զկենդանակերպան՝ ի միս
 Եօթն օր և կէս՝ ի մին կեր
 և երեք ժամ՝ յաստիճա
 Ե ընութի չոր՝ զոյն երկա
 պղնձատեսակ՝ որակ ինը
 Յո լն է եկաւ որն՝ իւր կենդա
 տիրէ մարդոյն՝ ուղեղ գլխ
 Ե ճարտասան՝ ամենե
 խնաստանէքն՝ ի սա ծնա
 Չորեքշաբաթն՝ է օր նո
 մէջ ի կէս օրն՝ կայ առ ցա
 Եւ յետ նըմա՝ եկաւ ո
 Թծ ծընաւ՝ ի սմա դա
 Իսկ Եօթն երորդ՝ լուսնի գօ
 տէր և իշխան՝ է Եօթն դա

կին.
 ցին.
 քին.
 Թիւն.
 տին.
 րին.
 րին.
 զին.
 ին.
 ին.
 նին.
 սին.
 պին.
 նին.
 Թին.
 մին.
 նին.
 խին.
 ին.
 նին.
 րին.
 լին.
 րին.
 րին.
 տին.
 րին.

Սա թագուհի՛ երկնից ա
 բայց այլայլուկ՝ բնութիւն սո
 Սա 'ի յամենն՝ պա՛հ զգօ
 երկու օր և կէս՝ 'ի մին կեր
 Եւ 'ի մին ժամ՝՝ յաստիճա
 ունի գհաւատ՝ սաղուկե
 Սա քանայիք՝ երկնից գըն
 զաղգուովն տայ՝ յերկիր ստո
 Բայց որ 'ի սա՝ ծընանի
 շատ փորձուի՝ դիպեալ լի
 Բնութիւն իւր էզ՝ և ցըրտայ
 խոնաւ և գէջ՝ ամենե
 Բայց սա աղգէ՝ 'ի ծնունդ ստո
 և տայ ածուին՝ որոց ծնա
 խեցգետինն է՝ իւր կենդա
 տիւ է 'ի մարդըն սա թո
 Երկուշաբաթն՝ է օր սո
 և կարծօրեայքն՝ 'ի սա ծնա
 Եւ է յասուկ հաւատ սո
 խառնահաւատքն՝ ամենե

սի.
 րին.
 տին.
 պին.
 նին.
 ցի.
 դին.
 րին.
 ցին.
 նին.
 ին.
 ին.
 րին.
 նին.
 նին.
 քին.
 րին.
 նին.
 րին.
 քին.

Սա մն երկրաստան հողմոց՝ հնչող հողմանց :

Ընչեալ հողմունքըն զանա
 'ի չորս կողմանց՝ աշխարհի
 Երեք երեք առանձնա
 որք են բոլորն՝ երկոտա

զան.
 դան.
 կան.
 սան.

Արեւելացն՝ ասի եւ

հարաւայնցն՝ ասի նո

Արեւմտեցն զեփիւ-

փաւն էք ասի՝ հիւսիսաց

Արեւելացն՝ եւ ըստի

ապելիոդ՝ եւ կեկի

Ի իրանօտոս՝ հոգմբն է

եւ իրանօտոս՝ հարաւ է

Իսկ արդեասէս՝ արեւմտ

զեփիւս եւ լիբոս՝ եւն ՚ի մի

Հիւսիսայինքն է վաւնէ

ապարքիտոս՝ եւ թրասկի

Եւրոս բնութիւն է ջերմաց

առաւարաւի՝ բերէ ինք

Ազելիոդ՝ հոգմբն բա

արեւ անձրեւ՝ ՚ի միւս

Կեկիաս չոր՝ է անդրս

դամաքեցնէ՝ դամննե

Արեւելաց.ք՝ ասի սո

զոր երեքեանս՝ ներդործե

Ի իրանօտոս՝ հարաւ ալ

մէդ մառախլաւ՝ ամպ զըրզո

Լօտոս որոտ՝ փայլսինա

եւ խիստ անձրեւ՝ հեղեղաց

Եւրանօտոս՝ ջերմ՝ եւ բա

հալէ զարալ՝ անհրնա

լոտո.

առաւ.

առաւ.

նոցն.

դաս.

աս.

այս.

այս.

և այս.

դաս.

աս.

աս.

ին.

նին.

բին.

սին.

տին.

սին.

յին.

ցին.

ին.

վին.

ծին.

ին.

բին.

բին.

Եւ յո երեքեանս՝ ի միա
 հարաւային՝ հողմք Կո
 Իսկ արդեստես՝ կաղնօղ ամ
 զերիւն զծաղիկ՝ բուսցնէ ինք
 Ի իւր սննդն օք՝ զարնանայ
 ուղանէ՝ զամենեւ
 Իսկ մաւու խա՝ հիւսիսայ
 գտնւրն կապէ՝ զսննդն ինք
 Եւ արքա խա՝ յուրս զմնայ
 ամէ կարկուտ՝ անհընա
 Իսկ թրամկխա՝ է հուսկ վեր
 նա ձիւն կապէ՝ ձրմն րայ
 Եւ յո են հողմունք՝ ամենեւ
 և սյոքան զործ՝ յառուկ նա

Աւան խոնարհ առաքելայ Էփրեմայ խոնարհ

Եւ այն որ իշխան է ամպրո
 տան և վեց ատոգ՝ կայ ինք
 Յուլն որ ահեղ՝ ձայնիւ զո
 երկատասան՝ ստաղղ նա
 Եւ կաւորն իշխան՝ լիւհաց
 երկատասան՝ աստաղք թո
 Խեցդեան իշխան՝ հողմն հիւսի
 տան և եօթն աստղ է ի լու
 Եւ իւծն իշխան՝ արեւ
 երկքտասան՝ է աստղա

սին.
 չին.
 սին.
 Դին.
 ին.
 սին.
 ին.
 Դին.
 ջին.
 ին.
 քին.
 ցին.

սպ.
 մա.
 սպ.
 քայ.
 ւայ.
 ւայ.
 սոյ.
 սոյ.
 լից.
 լից.

Դ
 Զ
 Բ
 Գ
 Ը

Ե Կայսրն մաքուր՝ է ՚ի յախ
 տասն և երեք՝ աստղ է ՚ի
 Բ Վրչիւն ունի՝ դարձ հաշա
 և րկոտասան՝ աստղահա
 Գ Կարիճըն չոր և ցրտա
 տասն և երկու՝ աստղ անբար
 Դ Դիւղն է ցուրտ՝ և դառնա
 նա քրսան աստղն՝ է անմը
 Ծ Իսկ պղծն է դէջ՝ հարաւա
 քսան երկու աստղն՝ է անտըր
 Ծ Քրհոսն է խիտ՝ հարաւայ
 աստեղս ունի՝ մէկ երես
 Թ Չուկըն ցամաք՝ է ընդ խոյ
 տասն և եօթն աստղ՝ կայ ՚ի նը
 Կ Օհալ աստղն է՝ ամնայո
 մուլթարին պարզ՝ օդախառ
 Մ առեխն կիզիչ՝ ապակա
 շամօ ջերմային՝ հասուցա
 Իսկ զօհրան է՝ մահացու
 և օտարիտ՝ օդոյ վնա
 Լ Ուսինըն պարզ՝ և նառու
 այս յատկութի՝ եօթանց աստ

տից
 կից
 սար
 մար
 քար
 բառ
 շունչ
 դունչ
 շունչ
 տուն
 ին
 նին
 ին
 մին
 լու
 նով
 նոգ
 նոգ
 ցիւ
 սիւ
 ցիւ
 դից

Ասան ընկաղից արեգակնն՝ առ իշխանութիւնդդոն:

Եւ յայտնեալ՝ մեկնեմ զայս
յատուկ յատուկ՝ առանձնա

Օտէսպէս ընթացս՝ արեգա
առ կենդանիսն՝ երկոտա

Ընդ խցին եղջիւրն՝ է դընացք նո
և ընդ ցրլոյն՝ պարանո

Ընդ եկաւորին՝ նըստոյ տե
նոյն և ընդ կուրծսըն խեցդ ետ

Ընդ առիւծին միջքն՝ է դնացք նո
և ընդ երանս՝ երթոյ կու

Ընդ կըշտին ձեռս՝ ընդ վիզ կաք
և ընդ սրբունս՝ աղեղնառո

Ընդ բարձսն երթոյ՝ այծեղջիւ
և ընդ ահանջարն ջրբհո

Եւ ընդ ձրկան՝ ոսից թա
այս է յատուկ՝ ընթացք նո

բան.

կան.

կան.

սան.

ըն.

ցին.

դին.

նին.

ըին.

սին.

ճին.

ըին.

սին.

ըին.

սին.

թին.

ըին.

սին.

թին.

ըին.

ԵՒՐԸՏ.

